

„Az életet nem azok a napok jelentik, amelyek elmúltak, hanem azok, amelyekre emlékezünk.” – Pavlenko

Kincses kalendárium

JÚLIUS – Áldás hava, Szent Jakab hava

Henrik napja – július 15.

Az új kenyér sütésének napja. Kipróbálják az új lisztet.

Illés napja – július 20.

Évszázados megfigyelések szerint ezen a napon, illetve e nap táján gyakoriak a viharok. E napon munkatilalom volt, mert úgy gondolták, hogy aki ilyenkor a mezőn dolgozik, abba belecsaphat a villám, a termést pedig elveri a jég.

Doroslón azt vallják, hogy Illés, Anna, Jakab három szeles nap. Ezek a napokon vihar vagy szél dühöng. Ha az egyiket nem, akkor a másikon: „Illés meg Jakab Annát kergeti”, „Illés rossz, mert áldást nem hoz.”

Mária Magdolna napja – július 22.

Mária Magdolnából, a bűnbánó szentből Jézus hét démont űzött ki az evangéliumok tanúsága szerint, ezután Mária Magdolna csatlakozott Jézushoz. Jelen volt a keresztre feszítések és halálok, valamint a keresztről való levételek és eltemetésénél. A bűnbánók, a megtért bűnösök, a foglyok, az eltévelyedettek, az asszonyok, fodrászok, fésűkészítők, kertészek, kádárok, szőlészek, borkereskedők patrónája. Megvéd a szembetegségektől, a pestistől, a féregtől, és a szőlőt pusztító zivataroktól.

Jakab napja – július 25.

Szent Jakab az apostolok közül elsőként szenvedett vértanúhalált. Jakab az első apostolok egyike és Péter mellett Jézustól kiváltságos szerepet kapott. Eredetileg ő is halász volt a Genezáretitónál. Egyik legelső tanítványnak szegődött, majd Jézus apostollá választotta maga mellé. Ő a búcsújárók, utasemberek, hajósok védőszentje. A néphagyomány szerint Jakab napra kellett learatni a zabot, mert ami kint marad az elvész. A Jakab napi időből jósoltak a várható téli időjárásra.

Anna napja – július 26.

Szűz Mária édesanyjának ünnepe. Szent Anna a gazdasszonyok, bányászok, szabók valamint a járványos betegségben szenvedők, haldoklók egyik pártfogója. Különösen tisztelt védőszentje volt a katolikus asszonyoknak, főként a meddő, a terhes és a szülő nők fohászokdta hozzá pártfogásért. Kultusza a középkorban a keddi naphoz kötődött. Több vidéken a meddő asszonyok a keddet megböjtölték. A Szent Annának szentelt kedd sok helyen évszázadok óta asszonyi dologtiltó napnak számított. A hagyomány szerint Anna nap szakad meg a virágos kender töve, ezért ilyenkor kezdték a felszedését.

Aratási szokások és hiedelmek

Július az aratás hónapja. A kenyérgabona betakarításának sikerét számos hiedelemmel és szokással igyekeztek biztosítani. A munkát fohászokkal, imádsággal, kalapemeléssel kezdték. A munkánál használatos eszközeiket a templomkertben gyűjtötték össze, ahol a pap megszentelte. Az aratók a búzatábla szélén letérdeltek, keresztet vetettek. A legtöbb hagyomány az aratás végéhez kapcsolódik. Egy kis darabon talpon hagyták a gabonát, hogy jövőre is biztosítva legyen a jó termés. Az utolsó kévből készült az aratókoszorú, amit a gazdának váltság ellenében nyújtottak át. Az aratókoszorút a mestergereudára akasztották. Az aratókoszorú különféle formájú és nagyságú lehetett: korona, csigaszerű, koszorú alakú.

Júliusban születtek:

Gustav Mahler osztrák zeneszerző és karmester – 1860

Majakovszkij költő, drámaíró – 1893

Dr. John Stith Pemberton amerikai gyógyszerész, a Coca-Cola megalkotója – 1831 (A szirup eredetileg fejfájás és gyomorpanaszok ellen készült máig titkos recept szerint 1885-ben. Az eredeti italban a kóla dió mellett többek között kokain is volt, ezt azonban 1906-ban az Amerikai Egyesült Államokban betiltották, az italban koffeinnel helyettesítették.)

Ferdinand Zepelin, a mesterségesen kormányozható léghajó feltalálója – 1838

Reguly Antal néprajzkutató – 1819

George Eastman, a Kodak atyja, aki lehetővé tette a fényképezést az átlagemberek számára – 1854

Passuth László író – 1900

Móra Ferenc író – 1879

Náray Szabó István vegyész-mérnök, a saválló beton és a mozaikparketta-ragasztó eljárás feltalálója – 1899

Ernest Miller Hemingway író – 1899

Alexandre Dumas író – 1802

Bay Zoltán fizikus, atomfizikus, aki a fénysebesség alapján definiálta újra a métert, mint mértékegységet – 1900

Szilvay Kornél magyar tűzoltó tiszt, aki a szárazoltó eljárásnál használt berendezések feltalálója – 1890

Dohnányi Ernő zongoraművész, zeneszerző, karmester – 1877

Paul Anka énekes (Diana, You are my destiny) – 1941

Ebben a hónapban történt:

Meghalt Louis Armstrong a jazz úttörője – 1971

Louis Pasteur, sikeresen próbálta ki a veszettség elleni vakcinát – 1885

Szabadalmazzatták az utazási csekket – 1891

Vasco da Gama elindult Indiába – 1497. július 8.

Kiállították az első amerikai útlevélet – 1796

Edison P. Clark szabadalmaztatta a tintaceruzát – 1866

Meghalt George Gershwin (Jacob Gershowitz) zeneszerző, a szimfonikus jazz megeremítője – 1937

Bécsben bemutatták a Szöktetés a szerájból című Mozart-operát – 1782 (Magyarul 1882-ben játszották először.)

Először közölt a National Geographic színes, víz alatt készült felvételeket – 1926

Oklahoma Cityben felállították a világ első parkolóórát – 1935

Megkezdődtek az első Disneyland építési munkálatai – 1954

Megtalálták a Rosetta-követ, amely segített a hieroglifák megfejtésében – 1799 (Ezen a kövön egymás mellett található egy görög és egy egyiptomi szöveg, a tartalmuk ugyanaz, így a görög szavakból tudtak következtetni a hieroglifa-jelek értelmére.)

Meghalt Barna Ferdinánd nyelvész, műfordító, könyvtáros, aki magyarra fordította a Kalevalát, és Galeotto Marzio Mátyás királlyal foglalkozó művét. 1895

A világon elsőként Tatán, 21 helyen gyulladnak fel utcai acetilénlámpák – 1897

Cyrus Field irányításával lefektették az atlanti kábelt. Ez volt az első víz alatti távírókábel Észak-Amerika és Európa között. – 1866

Lisszabonban elhunyt Martin Behaim felfedező és térképész, az első földgömb megalkotója – 1506

Először énekelték Claude Joseph Rouget de Lisle szerzeményét, a francia nemzeti himnuszt, a Marseillaise-t Párizsban – 1792

Bayreuthban a Wagner ünnepi játékok alatt meghalt Liszt Ferenc zeneszerző – 1886

Összeállította: Csontos Tamásné

Gyermekeinkért

TARTALOM

Kincses kalendárium	2
Gyermekeinkért	3
Épül a Szemere!	4-5
Interjú dr. Benkovics Gyula polgármesterrel	
Bor és dalos barátság	5
Közéleti arcképcsarnok 4.	6-7
Teleki Gyula alpolgármester	
Belphegorral talán jövőre	8
Brüsszeli krónika	9
Némethy Mária: „Szerelmes versek”	10-11
Babilon	12
Némethy Mária ünnepi beszéde 18 év ESE	13
Kirándulás június 8.	13
A kezdések előtt	14
Interjú Tóth Mónikával	
A Négyzögletű Kerek Erdő	15-17
Daloló ifjak az időseknél	17
Elfogadás és befogadás	18-19
A klubban történt	20-21
Az üveghegyen is túl – élet a végeken	22
A Csatári-dűlőből jelentik	
Nagykorú lett Pécel Népzenei Műhelye	23
Hadüzenet	24
Dolgoznak az M0-ás építői	25
Matykó	25
Környezetvédelmi világnap a jövőnkért	26
Érdekességek a nagyvilágból	26
Programajánló	27

Nem a sírók cikkeit akarom szaporítani, hisz számuk már a szükségesnek többszöröse. Olyan segítséget szeretnék adni ezen íráson keresztül, mely birtokunkban van, de valami miatt elsiklunk felette. Egyre göröngyösebb életutakon sok, sok bántás, megrázkódtatás ér bennünket nap mint nap. Szinte észrevétlenül távolodunk el gyermekeinktől. Esetleges betegség, baleset fokozottan felhívja rájuk a figyelmet, de ott vannak a robotoló hétköznapok, ismerjük valamennyien.

Van egy régi, de nagyon szép dal, bizonyára nagyon sokan tudnák folytatni. „Nincs soha tél, csak nyár nekem, ha mosolyogsz szép gyermekem.” Hisz értük hajtunk, életünk legszebb élményeit nekik köszönhetjük. Szenteljünk rájuk több időt! Hallom, amint mondják: Jó, jó, de mikor? Persze foglalkozunk a gyerekekkel: Mit okozkodik ez a krampusz!

Magam példáját tudom csak elmondani. Kényszerítettem magam, hogy fél hattól hatig leülök velük megbeszélni a mai napot. Borzasztó nehezen indult, de megérte. A gyerekek mellém ültek, egyszerre kérdeztek, én pedig a másnapi munkán törtem a fejem. „Apa, te nem figyelsz!” – szólt a kisebbik lányom. Akkor vettem észre, hogy itt vagyok, de máshol jár az agyam. Ha munkámat végzem, odafigyelek, ha gépkocsit vezetek, odafigyelek. Képzelmék, odafigyeltem a gyermekeimre! Érdemes volt, nap mint nap új dolgokat tudtam meg róluk, érzelmeikről, vágyaikról. Egyszerűen közelebb kerültünk egymáshoz, mindez örömmel töltött el, ezáltal javult a közérzetem a munkahelyemen is, jobban tudtam végezni munkám. Programok, megbeszélés, leckék felől való érdeklődés, kisebb, őket érdeklő dolgok elvégzése, kertészkedés együtt, terítési verseny vacsorához, egymásnak alkalom nélküli ajándék készítés, együtt éneklés, versmondás, nyelvtörő mondókák és mese a mi gyermekkorunkról, amikor örömmel vettük volna, ha szüleink napi 1800 másodpercig csak ránk figyeltek volna.

Völgyesi Ferenc

Átvéve az ESE Híradó első, 1991. május 5-én megjelent számából.

**Lapunk következő
száma
szeptember 5-én
jelenik meg.**

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 259 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28-454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu, • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Felelős szerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bohácsné Vilimek Ágnes, Cser László, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Fábrián Lászlóné, Hídvégny Margit (fotó), Ivánkovics Zoltán, Mátrai Zsuzsa, Némethy Mária, Pulay Éva, Scheffer Éva, Tasnádi Katalin, Ugi Rácz Imréné, †Barna Topurek Tamás • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egyszemélyben az írója a felelős. • Tipográfia: Zsirai Anna, telefon: 06-70/512-5959 • Nyomás: Manuta nyomda, telefon: 06-30/6360-336 • Nyomdai előkészítés: SurreArt grafikai műhely, telefon/fax: 28/456-006 • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemany Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Napu. 2/b. Tel./fax: (36)28-582-425, (36)28-582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

Épül a Szemere!

Interjú dr. Benkovics Gyula polgármesterrel

A péceli Szemere Pál Általános Iskola gyors tempóban épül. Az új szárny falai néhány hét alatt kinőttek, a toronydaruk folyamatosan dolgoznak. Az építési terület köré emelt kerítés mára már nem akadályozza a kíváncsiskodó pillantásokat. Az arra járók

gyönyörködhetnek a növekedő épület vonalaiban, színeiben. Az ütemterv szerint az átadásra 2007. július 31-én kerül sor. Kérdéseim sokaságával dr. Benkovics Gyula polgármester urat kerestem fel.

– Véget ért a tanév, vakációznak a gyerekek, az adminisztráció befejeztével pihenhetnek a pedagógusok. Az iskola építése azonban teljes gőzzel folytatódik.

– Ami elkészült szárny, annak a most épülő rész majd kétszerese. Az épület jelenleg 80-90 százalékos készütséggű, világos, szellős, jól áttekinthető. Naponta 80-120 ember dolgozik az iskola központi részén, az aulán. Merész építészeti megoldásokkal készül, nagyon szép lesz. A földém 19 méter távolságot hidal át...

A terveknek megfelelően július 31-én lesz az épület átadása. Ter-

mészetesen addig számos feladatunk van. Augusztusban történik a bejárás, a hibák javítása. A szakemberek továbbra is minden héten tartanak kooperációs értekezletet. A késedelem súlyos (40 millió Ft) napi kötbérrel jár.

Fantasztikus az új iskola épülete. Az aulája 300 ember be-

fogadására alkalmas kupolás épületrész, hatalmas üvegfelületekkel, kiváló akusztikával. A könyvtár, a tanári szoba gyönyörű, jól megvilágított... Kívülről is nagyon jól mutat már, az OTP épületével összhangban készült a borítás. Már látszik, nagyon szép lesz az iskola.

– Mikor kerül átadásra a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolának az őket illető épület, épületrész?

– Létezik egy kormány- és egy minisztériumi határozat, ami az eddig használt épületrész átadására vonatkozik. A Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola tulajdonában lévő épületek átadásával kapcsolatban még tartanak az egyeztető megbeszélések. Ezeket kiürítettük, az itt lévő eszközök ideiglenesen a tornaterembe

kerültek. Hamarosan megtörténik az átadás. Az ebédlő épületét bontják.

– Sikerül-e tartani a tervezett költségvetést?

– Tudjuk tartani a költségvetést. Annak ellenére, hogy a kivitelező javaslata alapján pótmunkára volt szükség. A keretet nem szabad túllépnünk, azon belül kell megvalósítani a terveket, mint ahogy az a költségvetésben szerepel.

Az első beszerzésen az alapvető tárgyakat kell érteni: padok, asztalok, tábla, fűtés, világítás. A szemléltető eszközökről gondoskodnunk kell.

Ezt az épületet majd működtetni kell. Szintén feladat, de kellemes, hogy meg kell tölteni az új iskolát gyerekekkel. Fel kell tárunk annak okait, hogy miért kevesebb a péceli általános iskolákba kerülő gyermek, mint amennyien az óvodákból kikerülnek.

– Megvan már az ünnepélyes átadás időpontja?

– Augusztus 30. és szeptember 3. között lesz az iskola épületének átadása. Szeretnénk, ha a miniszterelnök úr tudná átadni az elkészült iskolát. Ha az ő programjába nem illeszthető ez a program, akkor az országgyűlés elnökét kérnénk fel. Az iskola jellegére, hagyományaira, az építkezés nagyságára tekintettel.

Ha az átadást összekötjük a tanévnyitóval, akkor a két dolog elmossa egymást. A tanévnyitó szakmai jellegű esemény, és ha például az országos tanévnyitó ünnepség itt lenne, nem kapna megfelelő hangsúlyt, hogy elkészült egy beruházás, egy péceli oktatási intézmény. Az ünnepélyes átadásra meghívjuk az iskolában eddig tanított pedagógusokat, dolgozókat, eddig tisztséget betöltött polgármestereket, alpolgármestereket, képviselőket, a megyei közgyűlés elnökét, az oktatási bizottság elnökét, a környező települések polgármestereit, városunk díszpolgárait,

az építkezésben részt vevő vállalkozókat, alvállalkozókat. Ad hoc bizottság alakult az ünnepélyes átadás feltételeinek, koreográfiájának szervezésére-rendezésére. Nyilván lehetőség lesz arra, hogy a nagyközönségnek is megmutathassuk a monumentális új épületet.

– Várható-e a városban további építkezés?

– Van most egy lehetőség (90 százalékos támogatottsággal) Ovisuli pályázat keretében a Petőfi Sándor Általános Iskolában és a Ráday Pál Gimnáziumban felújítási munkákra, eszközfejlesztésre.

A Topolyosban kívánunk felépíteni egy új épületet, 250 fős óvodát és 80 férőhelyes bölcsődét. Utána a gondolkodást kell átalakítani, hogy minél nagyobb létszámban maradjanak a gyerekek az intézményekben.

Az új iskola mögötti út, a Kórház köz a tervek szerint sétálóutca lesz. A MÁG-gal közösen gondolkodunk azon, hogy a Márvány istálló melletti kerítést miként lehetne szebbé tenni. Szeretnénk ezen a területen egy városközpontot kialakítani, ahol kulturális, szórakozási lehetőségeket is igénybe lehet venni majd. Természetesen ehhez előbb a Polgármesteri Hivatal melletti, jelenleg nem használt épületet is használhatóvá kell tenni, hogy az OTP oda átköltözhessen. Terveink szerint egy szép, új városközpont alakul majd ki az új iskola körül. Talán ősszel kiírásra kerül olyan pályázat, melynek segítségével ezeket az elképzeléseket meg tudjuk valósítani.

Kíváncsian várjuk a Szemere Pál Általános Iskola építésének befejezését, és a Pécel további fejlődéséről szóló híreket.

Apróné Orosz Margit

Bor és dalos barátság

A június 22-i forró nyári estén a péceli Ráday-kastély egy új kezdeményezésnek adott helyet. Bartha Attiláné alpolgármester asszony kezdeményezésére megindult a szervezés, ha már a kastély urának jövedelméhez nagy mértékben hozzájárult annak idején a bor és annak kereskedelme, legyen ismét a dicső falak között olyan esemény, amely méltó a hagyomány ápolására. Meghívott vendégek voltak a Monori Strázsa Borrend képviselői.

Bíró Mária, a Magyarországi Borrendek Országos Szövetsége főtítkárának személyében szakavatott borszakértő látogatott el Kecskemétről Pécelre. Az est háziasszonyaként számos érdekességgel, irodalmi idézettel színesítette az előadást. Szintén Kecskemétről jött a Tánczos Péter Népzenei Egyesület Férfikarának Univer Bácskun dalárdája, és igazi, izes Duna-Tisza-közi tájnyelven előadott dalokkal örvendeztették mög a közönséget. A péceli Petőfi Sándor Férfikar, Tóth Benedek karnagy vezetésével, teljesen új mű-

Bíró Mária

Európában már a középkorban alakultak különféle világi rendek, így borlovagrendek is, amelyek egy-egy borvidék hagyományainak ápolását vállalták a lovagi erények gyakorlásával, hűségesen, becsülettel, odaadással, udvariassággal és mértékletességgel. Külsőségekben is felismerhető a lovagrend díszes középkori ruházatáról, szertartásos felvételi ceremóniájáról, amelyet sajátos próbatétel előz meg. Az új korban először ún. Bacchus társaságok Franciaországban alakultak. Magyarországon az akkori hatalom kikacsintásával 1976-ban Baján jött létre az első borrend. Hazánkban ma 45-50 ilyen szerveződés van, a szövetségnek ezek közül 41 a tagja, ami 1465 fő rendes tagot és közel 5000 tiszteletbeli tagot jelent, akik felvállalták a bor, a szőlő és a borászat

hagyományainak ápolását.

Monoron a Strázsa-hegyen van Európa egyik legnagyobb regisztrált pinceegyüttese, 970 borospincével. Az egyik jeles bo-

A kecskeméti férfikar

A Petőfi kórus és Csuzi László

sort állított össze erre az alkalomra. Népdalfeldolgozások mellett külföldi szerzők műveiből is adtak elő részleteket. A legnagyobb közönségkért Bárdos Lajos feldolgozása aratta, mellesleg ebben nem csak a borról volt szó, hanem égetett szeszekről is. A záró szám, Carl Orff Carmina Burana-jából előadott részlet az énekkar magas kvalitását is bizonyította.

rászcslád, Csuzi László és felesége hozta el legkiválóbb boraikat bemutatni és kóstoltatni az éneklésben és a bordalok hallgatásában kizárólag torkoknak. A közönség és a dalnokok az est zárásaként együtt poharaztak, majd dalra fakadva dicsérték a munkáskezeket és a teremtet, akik ezt az áldásos művet létrehozták.

Ivánkovics Zoltán

Közéleti arcképcsarnok 4. rész

Teleki Gyula alpolgármester

Folytatódik a 2007 áprilisában elindított sorozat. A „kormány-oldal”-t képviselő Polgármester és alpolgármesterek után most Teleki Gyula társadalmi alpolgármester urat szeretném bemutatni. A Polgármester szerint Teleki Gyula a Péceli Közérdekű Egyesület elnökeként alkalmas a különböző nézetek szintetizálására, a békés alkotómunka feltételeinek biztosítására. Remélem a beszélgetés során betekintést nyerhetünk ennek részleteibe is.

– Alpolgármester Úr! Önt Pécelen sokan és jól ismerik. Azoknak az olvasóknak a kedvéért, akik még nem találkoztak Önnel mondana néhány szót saját magáról?

– 57 éves vagyok, nős, egy fiú gyermekünk van. A feleségem a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában angolt tanít, fiunk utolsó éves egyetemista a Közgazdaságtudományi Egyetemen. A '70-es évek végén költöztünk Pécelre. Alkalmazottként és kisvállalkozóként dolgoztam korábban, jelenleg a vállalkozói oldalon tevékenykedem. A péceli közéletben 1990 óta tevékenykedem. 1997-ben alapítottam meg a Péceli Közérdekű Egyesületet, melynek a kezdetektől fogva elnöke vagyok. 1994-ig tagja voltam az SZDSZ-nek, de mivel a rendszerváltó politikája megváltozott, kiléptem és később létrehoztam az Egyesületet.

– Ön 1990-1998 között volt polgármester, két ciklusban alpolgármester. Talán az egyetlen személy a testületben, aki 1990 óta folyamatos szereplője a helyi politikának. Hogyan tudja ezeket a tapasztalatokat hasznosítani az önkormányzati munkában?

– Azzal kezdeném, hogy egyetlen képviselő vagyok, akit a választói az ötödik ciklusban egyéni körzetében újraválasztottak, 17 éve vagyok szereplője a helyi politikának. Ötödik Testületben dolgozom, nincs olyan területe az önkormányzatiságnak, amelyet nem ismerek. Tudom, mikor mit kell tenni, az más kérdés, hogy ehhez a körülmények nem mindig kedvezőek. Mint az a bevezetőben is elhangzott, tapasztalatom és az emberi tulajdonságaim alapján képes vagyok a testületen belüli katalizátor vagy kiegyenlítő szerepre.

– Ön az alpolgármesterek közötti munkamegosztásban a környezetvédelem és a mezőgazdaság kérdéseivel foglalkozik. Nézzük először a környezetvédelmet?

– A környezetvédelem területén az egyik központi kérdés a Kishársas Hulladéklerakó rekultivációja. A város 1996 és 2001 között hordta ide a szemetet, sített, háztartási hulladékot, azóta nem üzemel. Sikertült a Környezetvédelmi Hatósággal közösen olyan megoldást találni, amely a városnak nem kerül pénzbe és a kivitelező cégnek is megéri. Az ősszel kezdődhetnek a

takarási és csapadékvízvezetési munkák, ha a rekultivációs tervet jóváhagyják és a fásítás, erdőtelepítés után 3-4 év alatt a területet visszaadják a természetnek. A Maglódi út melletti állati hulladéklerakó idén július elején átkerülhet ide, ahol a felügyelet és őrzés biztosított lesz.

Az önkormányzatnak árvízvédelmi feladatai is vannak, az 1992-es „árvíz” irányította rá a figyelmet, hogy ezzel a kérdéssel komolyan kell foglalkozni. A Környezetvédelmi Bizottság tagjaival havonta végigjárjuk azokat a területeket, ahol az úgynevezett „zárpor tározók” van-

nak (Maglódi út, Zsigmond utca, József Attila utca, Temető utca és a Csúnya árok). Ezek a tározók az évek során magántulajdonba kerültek, a tulajdonosok ezeket nem tölthetik fel, az Önkormányzat pedig üzemelteti, rendben tartja.

A Csúnya erdő és árok egy részének rendbehozatala a tulajdonosokkal közösen napirenden van. Egyes részeinek feltöltése, fásítása (tölgy, bükk) után egy parkerdő és kb. 2 hektáros rendezvényterület alakítható ki.

Az M0-ás építésével, annak elkészültével kitilthatóak lesznek a városból a nehéz járművek, megszűnik az általuk okozott zaj és környezetszennyezés. Most fogadta el a képviselő-testület a város „zajtérképét”, elsősorban a Pesti út környéke

érintett ebben az M0-ás elkészülte után. – Szelektív hulladék gyűjtés, lomtalanítás, környezetvédelmi napok, szeméthyűjtő akciók. A felsoroltak mind-mind a tiszta, szép környezetért vannak. Akkor mi lehet a hiba, néha nagyon piszkosnak, szemetesnek tűnik a város vagy egyes részei?

– A Környezetvédelmi Bizottság havonta tart szemlét, látja a problémákat és intézkedik is. A szelektív hulladék gyűjtés egyik problémája, hogy igen hamar megtelnek a tároló edények és néha nem ürítik ki hetente kétszer és a szemetet a lakosság a tároló edények mellé rakja. Ismert a probléma, hiszen a közelmúltban tartott közmeghallgatáson jelen volt az ASA képviselője is, ígéretet tettek a probléma orvosolására illetve a szerződés szerinti működésre.

Az Önkormányzat és az ASA munkájának javítása mellett foglalkozni kell a lakosság „környezet-tudatos” magatartásával is. Egyéb hulladék, szemet a szelektívhez nem rakható, tilos és büntetendő, adott esetben ezt az adófizetők pénzén kell elszállítani.

A lakosság aktívan és felelősen állt hozzá a veszélyes hulladékgyűjtéshez és a lomtalanításhoz. Az akció ősszel megismétlésre kerül.

A városban több szemétkosárra lenne szükség, ugyanakkor az is tapasztalható, hogy a szemétkosarak környéke a legszemetesebb, az emberek eldobálják a cigarettacsikket, papír hulladékot, egyéb szemetet. Ezen a magatartáson csak az emberek képesek változtatni.

A főutak mentén, tereken kialakításra kerültek virágos, zöld területek, ezeket meg kellene óvni, vigyázni rájuk.

– Milyen feladatai vannak az Önkormányzatnak a mezőgazdaság területén?

– A Bizottsággal és a Földhivatal képviselőivel évente kétszer bejárjuk a külterületeket. A vonatkozó törvények értelmében a külterületeken a Földhivatalnak van illetékessége a gyomtalanítás, a parlagfű kaszálata érdekében. Ugyanazért a feladatokért a belterületen az önkormányzat a felelős. A tavalyi évben kb. 300 határozat, felszólítás lett kézbesítve, a figyelemfelhívás eredménytelensége után pedig bírság került kiszabásra a gyomtalanítás vagy a kaszálás elmaradása miatt.

Az önkormányzatnak a Lélek-patak mentén és a Felsősor utca környékén vannak saját területei, ahol a gyomtalanítást és a parlagfű kaszálás feladatait el kell végeznie.

– Ön már ötödik ciklusban tagja a testületnek, van összehasonlítási alapja. Menyiben más a jelenlegi testület mint a korábbiak? Alkalmas-e arra, hogy a lakos-

ság érdekében várospolitikát folytasson?

– A jelenlegi testület sokkal jobb emberileg, mint az ezt megelőző volt, ugyanakkor sok az új képviselő, akiknél a tapasztalat hiánya még tetten érhető. Most is van olyan képviselő, hogy a legjobb megoldásokat sem szavazza meg, de ez a város működésében nem okoz zavart. Fontos, hogy a Polgármester úr igyekszik a különböző képviselőcsoportokkal összhangot teremteni és a várospolitikai érdekekben egyeztetni. Most oda is figyel erre a területre és jobban is működnek a dolgok. Ez öt csoportot, öt vélemény halmazt jelent, nem egyszerű az egyeztetés, a szintetizálás. Ebben számít és számíthat Rám a testület. Ugyanakkor igazságtalan lennék az 1990-ben alakult első testülettel szemben, ha nem említeném meg őket, akik tiszteletdíj nélkül, elhivatottságból igen eredményesen helyt álltak az induló önkormányzati feladatok valamennyi területén.

– Ön 2006-ban polgármester- és képviselőjelölt is volt. A 10-es számú körzetben megnyerte a választásokat. Kérem, mutassa be a körzetét és tájékoztassa az olvasókat arról is, hogyan tartja a kapcsolatot a választóival?

– 2006-ban indultam utoljára polgármesterjelöltként, a továbbiakban csak képviselő szeretnék lenni mind addig, amíg a választók bizalmát élvezem.

A körzet közepén lakom, így módom van sok emberrel találkozni. Folyamatosan tájékoztatom a választóimat város és a körzet ügyeiről, a megoldás menetéről.

A körzetben megoldásra vár a buszváró kiépítése a végállomásnál, néhány kisebb utca rész aszfaltozása, a járdák javítása, felújítása. 1990-ben ez a körzet volt a legelhanyagoltabb, nem volt csatorna, kevés volt az aszfaltút, a járdákat a lakók saját erőből kezdték el építeni a 80-as évek második felében. A közös munka alkalmas volt egymás megismerésére, a közélet alakítására.

A telefonom nyilvános és elérhető vagyok, többen keresnek személyesen a hivatalban, de ott csak akkor vagyok található (társadalmi alpolgármester vagyok), amikor konkrét dologom van vagy megbeszéltek találkozásióról van szó.

– Mit tart a várospolitika szempontjából a legfontosabb ügyeknek, a programjában szereplő kérdések közül melyek valósulhatnak meg rövid távon? Személyesen hogyan tud a megoldásban közreműködni?

– Mivel nem mi nyertük meg a választást, így a programunk fő elemei valósulhatnak meg, azok amelyek más pártok programjaiban is szerepeltek. Ugyanakkor a polgármester nyitott, így több programpontra is teret kap. Nincs könnyű helyzetben az önkormányzat, de ezért nem szeretnék lemondani programunk egyetlen részéről sem, inkább igyekszünk a feltételeket megteremteni hozzá.

200 milliós kifizetetlen számlaállomány-

nyal kezdte a működését az új Testület. Ezen felül magas hitelállomány és működési zavarok jellemezték az Intézmények munkáját. 2007 elején kötvény kibocsátást fogadott el a testület, amely segítségével sikerült rendezni a „bedugult” folyószámla hitelt és a számlaállomány is kifizetésre került. A következő lépésben a meglévő hitelállományt közbeszerzési eljárásban megpályáztatjuk, így várhatóan olcsóbb lesz és több, jelzálogként lekötött ingatlan is felszabadul. Ezek az EU-s pályázatoknál önrészként szerepelhetnek és a hitelek is olcsóbbak lesznek.

Jelenleg folyamatban van a Városgazdálkodási és Vízmű Kft. kialakítása, a régi Kht. nem teljesen töltötte be funkcióját (karbantartás, kátyúzás, parlagfű kaszálás, parkosítás stb.). A Polgármesteri Hivataltól a Kft-hez kerülhetnek egyes gazdálkodási teendők, amelyek évi közel 100 millió forint megtakarítást is jelenthet. (A Kft. viszszaigényelheti az ÁFA-t, a hivatal nem.)

Érdemes odafigyelni az M0-ás útépítésére, felértékelődnek az ipari tevékenységre alkalmas külterületi ingatlanok. Azokat a befektetőket kell preferálni, akik munkahelyet teremtenek és az iparüzési adó bevételi forrás lehet az önkormányzatnak. A tulajdonosokkal aktív kapcsolatot kell fenntartani, alkalmasint résztulajdonossá válni a városnak.

Az egyesület programjában szerepelt az úgynevezett önkormányzati termálterület hasznosítása. Július első felében kerülnek elbírálásra a pályázatok, több érdeklődő (pályázó) is van. Komoly elképzelések vannak élményfürdő, strand, lakópark és kereskedelmi terület kialakítására. Ezek az elképzelések 2010-re többségében megvalósulhatnak.

A ciklus végéig megépülhet a Topolyos-

ban a bölcsőde és óvoda. A rendezési terv már folyamatban van, a közel 3 hektáros terület egy része értékesítésre kerülhet. Az ebből befolyó összeg önrészként hasznosítható és a régi épületek értékesítéséből is folyhat be némi pénz.

A Szemere Pál Általános Iskola megépül, július 31-én átadásra kerül. Az előkészítésben és a sikeres pályázatban játszott szerepünk elvitathatatlan.

A ciklus elején járunk, de az időarányos teljesítés eredményei már láthatóak, járda és út építés, parkosítás, virágos környezet kialakítása.

Három közút épült meg társulás formájában a Kelő lakóparkban. Az önkormányzat ezt a formát részesíti előnyben a jövőben is. Sok mindenben dolgozunk, olyanon is, aminek olykor később fogunk látszani az eredményei. Jelenleg több pályázat van előkészítés alatt, így a tornacsarnok építése a Gimnáziumban, a Petőfi Sándor Általános Iskola és a Ráday Pál Gimnázium felújítása.

– Milyen segítséget vár a polgároktól a közélet megújításában, a város előtt álló feladatok megoldásához?

– Az elmúlt évek tapasztalata az, hogy közmeghallgatásra kevesen jönnek el, fogadóórákra még kevesebben. Erről nem csupán a polgárok tehetnek, a képviselőknek többet kell tenni, a várospolitikáról folyamatos tájékoztatást adni. Az aktivizálás a helyi demokráciát és a fejlődést is szolgálja. A helyi politikában való részvételtől sajnos egy jelentős réteg távol marad. Így fontos színtőlalt, az alkotómunkához szükséges vélemények megismerésével lehet szegényebb a közélet.

– Alpolgármester Úr! Köszönöm a beszélgetést.

Szabó Zoltán

Zászlóshajó Program

Dr. Lamperth Mónika önkormányzatokért és területfejlesztésért felelős miniszter kiemelt figyelmet fordít közel kétezer település vízügyekkel kapcsolatos problémáira. Érdeklükben a miniszter – utolsó intézkedései között, több tárcavezetővel együttműködve – Zászlóshajó Program indítását kezdeményezi a Fejlesztéspolitikai Irányító Testületnél.

A 2007. évtől kezdődően az önkormányzatoknak nincs lehetősége címzett támogatások igénybe vételére. Kiemelten fontos ugyanakkor, hogy a feladataik elvégzéséhez szükséges fejlesztési beruházásaik megvalósításához továbbra is elégséges forrás álljon rendelkezésre. Az ÖTM szakemberei az elmúlt időszakban felmérést, összesítést is készítettek a települések részéről felmerülő igényekről.

Az illetékes miniszterekkel folytatott tárgyalások eredménye, hogy az ivóvíz, szennyvíz, belterületi vízrendezéshez kapcsolódó fejlesztések, valamint a hulladékgazdálkodási célú fejlesztések a Környezet és Energia Operatív Programból (KEOP), a Regionális Operatív Programokból (ROP) és az Új Magyarország Vidékfejlesztési Programból finanszírozhatók lesznek.

A nemzeti és a közösségi források hatékony felhasználására és egy összehangolt támogatási rendszer működtetésére kezdeményezi most a miniszter az önálló, kiemelt zászlóshajó program összeállítását. Az érintett tárcák közös előterjesztés formájában juttatják majd el javaslatukat a Fejlesztéspolitikai Irányító Testület számára.

Dr. Orodán Sándor főosztályvezető

Belphegorral talán jövőre

Európában már hosszú évek óta, nálunk ötödik esztendeje nyílnak meg a múzeumok egy évben egyszer, hajnalig tartó nyitva tartással egy különleges éjszaka erejéig.

Így volt ez június 23-án is. Tavaly több mint kétszázezren indultak neki az éjszakanak Budapesten és vidéken a különleges múzeumi programok megtekintésére. Az idei is óriási siker volt, a tavalyi látogatói szám rekord megdőlt. A hatvanegy budapesti helyszín közül a legnagyobb érdeklődést ismét a Szépművészeti Múzeum vívta ki, a „Napimádók éjszakája” című multikulturális program megtekintésére hosszú sorok kígyóztak.

A vidéki kiállító helyek közül a gödöllői Királyi Kastély volt a leglátogatottabb. A Gödöllői Királyi Kastély Múzeum az Erzsébet Királyné Emlékév alkalmából nagyszabású kiállítást nyitott meg június 7-én. A Magyarországon még soha nem látott tárgyakat is tartalmazó tárlatot az este folyamán több mint ezren tekintették meg. A koncertek és a kosztümös tárlatvezetések mellett nagy érdeklődés kísérte Dr. Brigitte Hamann osztrák történész előadását. A világhírű kutató legismertebb munkái a Rudolf trónörökös és édesanyja, Erzsébet életét feldolgozó könyvei. A történészasszony harmincöt évvel ezelőtt járt Gödöllőn, és a kastély felújítása óta most először. Annak idején

F. Dr. Józsa Katalin művészettörténész kérdezte munkásságáról, és arról, hogy hogyan kezdte Erzsébet életét feldolgozni. Mint annyi sok más, ez is egy kicsit a véletlen műve volt. Rudolf történetét kutatva jutott el Svájcba, ahol egy történész figyelmébe ajánlotta az akkori államel-

népszerűségnek Magyarországon örvendett, amely Habsburg-ellenességének volt köszönhető, amely anyósa iránti ellen-szenvéből indult, ugyanis Zsófia főhercegnő a bajor dialektussal beszélő fiatal lányt műveletlen vidéki fruskának tartotta. Brigitte Hamann büszke arra, hogy a Rudolf és Elisabeth című musicalek az ő művei alapján készültek. Más munkáiról is beszélt, amelyek történész szemmel igen jelentősek. Hitler bécsi és linzi fiatalkori éveinek szakavatott ismerője és kutatója, legfrissebb, most készülő munkája is ezzel a témával foglalkozik. Érdekes a világ. Városi és regionális vagy országos televíziók nem érdeklődtek az előadás iránt. De egy San Francisco-i televíziós társaság diszkréten minden apró mozzanatot, a közönség kérdéseit is rögzítette.

Ezen az éjszakán különös alakok kelnek életre a múzeumok termeiben. A Louvre fantomjával még nem lehetett találkozni, de Ferenc József az egykori dolgozó szobájába visszaköltözött, és békésen üdvözölte a látogatói csoportokat. A nagyteremben parolázni is lehetett vele, tört magyarsággal a régi szöveg újra hallható volt. Minden nagyon szép, minden nagyon jó... ezen az estén ez így is volt.

Ivánkovics Zoltán

nököt. Ez az államelnök egy korábbi államelnöktől örökölt egy bútort, amelyben egy egyszerű kartondobozban két kézzel írott verseskötet volt, amelynek nem tulajdonítottak nagy jelentőséget, de tudták, hogy Rudolf hagyatékából származik. Hamann asszony rövid idő alatt felismerte Erzsébet kézírását, ugyanis a két kötet Erzsébet verseit tartalmazta. A művek megismerése során határozta el, hogy feldolgozva az addigi kutatásokat, az új forrásmunkákkal könyvet kell írni, ez a könyve készült el leghamarabb, amely több magyar kiadást is megért. A beszélgetés során számos érdekesség felvetődött. Az 1866-os porosz-osztrák háború, az azt követő kiegyezés a magyarokkal, amely Erzsébet legnagyobb érdemének tekinthető, de a császári udvar cseh, lengyel és szlovén kapcsolatait erőteljesen beárnyékolta. A történész asszony szerint ezzel teremtődött meg az első világháború alapja. A Sisi név használatára is fény derült. Kislány korában Erzsébetet még Possenhofenben Lisinek becézték, a későbbi beceneven csak Ferenc József nevezhette, de nem az udvar előtt. Erre is csak a későbbi kutatások derítettek fényt. A köztudatba Erzsébetet a híres filmtrilógia vitte, a tragikus sorsú Romy Schneider felejthetetlen alakításával. A legnagyobb

A FO-RO-TA Klub felhívása

Tájékoztatunk minden fogyatékkal, rokkantsággal, tartós betegséggel élőt, hogy Isaszegen megalakult a FO-RO-TA Klub. A következő találkozásunk alkalmával, 2007. augusztus 22-én (szerda) délután fél hatkor az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házban (Isaszeg, Nap u. 2/b.) szeretnénk a tevékenységünk alapjait letenni, és megválasztani a klub vezetőjét.

Fontos lenne, ha az érdekeltek jelentkeznének, hiszen csak akkor van módunk segítséget nyújtani, ha ismerjük azokat, akiknek nehézségeik vannak.

A vezetőség választásához jelöléseket lehet leadni az isaszegi önkormányzat ügyfélszolgálatánál, a Liget Patikában, és az ESE házban Isaszegen.

Kérdésekkel, gondokkal addig is megkereshetnek bennünket: Bakajsa Annát az isaszegi Családsegítőben, Kurunczi Erzsikét a Liget Patikában, valamint telefonon Bilász Ildit a 06-20/557-21-38-as számon. Várjuk az érdekelteket és az érdeklődőket.

Dr. Brigitte Hamann

reménytelennek találta a kialakult helyzetet, és nagy örömeinek és elismerésének adott hangot az időközben elvégzett munkák láttán, különösen a barokk színház hiteles rekonstrukciója tetszett neki.

Brüsszeli krónika

Nap mint nap boltokban, autók rendszámán, újságokon, a televízió képernyőjén találkozunk a sötétkék zászlóval, melyen 12 db sárga csillag alkot egy szép, szabályos kört. Ugye mindnyájan tudjuk, mit jelent ez? Annak az Európai Uniónak a zászlaja, hivatalos szimbóluma, melynek 2004. május 1-jétől hazánk is teljes jogú tagja.

Ugyan sokszor beszélünk az Európai Unióhoz fűződő egyéni és nemzeti szintű kötődésünkről, jogainkról és kötelezettségeinkről, mégis keveset tudunk intézményrendszerének működéséről, a brüsszeli hivatalok és azok magyar képviselőinek napi munkájáról.

Júniusban egy hazai civil szervezetek munkatársaiból álló csoport tagjaként lehetőségem nyílt kicsit közelebről betekinteni ebbe a Magyarországról nézve kissé távoli, zárt világba. Tanulmányutunkat az Európai Bizottság Magyarországi Képviselete szervezte és finanszírozta. Ez a szervezet az Európai Bizottság Kommunikációs Főigazgatóságának része, ennek megfelelően a Bizottság kommunikációs céljait valósítja meg. Hogy ez mit is jelent hétköznapi nyelven? El kell adnia az EU politikáját 490 millió európai uniós állampolgár számára.

Ennek a kommunikációnak egyik fontos eleme a tanulmányutak szervezése Brüsszelbe, ahol a résztvevők megismerhetik az

Unió intézményeit, politikáját és aktuális ügyeit, első kézből szerezhettek tapasztalatokat, információkat. A Képviselet célja a tanulmányutakkal, hogy a résztvevők európai ismereteit bővítse,

illetve rajtuk keresztül minél több állampolgárhoz jussanak el az információk. A tanulmányutak résztvevőit úgy választják ki, hogy azok a társadalom minél szélesebb rétegeit képviseljék. E program kapcsán magyarországi parlamenti képviselők, újságírók, tanárok, orvosok, diákok csoportjai látogattak el az utóbbi 3 évben az Unió központjába, Brüsszelbe.

10 fős csoportunk résztvevőit a Képviselet a „2007 – Egyenlő Esélyek Mindenki Számára Európai Év” jegyében választotta ki. Mindnyájan olyan civil szervezetektől érkeztünk, amelyek a hátrányos helyzetű csoportok megsegítését, a társadalom belüli diszkrimináció elleni küzdelmet tűzték zászlajukra. Tevékenységeink és földrajzi hovatartozásunk alapján szinte teljesen lefedtük az egész országot. Jómagam az Egymást Segítő Egyesület (ESE) képviseletében vettem részt a tanulmányúton, útitársaim Pécestől Mórahalomig, Sátoraljaújhelytől Budapestig a legkülönbözőbb, igen aktív civil szervezetektől érkeztek.

A tanulmányutat az Equality Consulting Kft. szervezte, a program kialakításában nagy hangsúlyt kapott az esélyegyenlőség és a hátrányos helyzetű társadalmi csoportokkal kapcsolatos hivatalos uniós álláspontok megismerése.

A belga fővárosban eltöltött 4 nap alatt az uniós intézményrendszer összes fontos helyszínén megfordultunk. Ellátogattunk a Magyar Köztársaság Brüsszeli Állandó Magyar Képviseletére, az Európai Bizottság Foglalkoztatási és Szociális Főigazgatóságára, az Európai Parlamentbe, a Régiók Bizottságához, az Európai Bizottság központjába, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz valamint az Európai Civil Szervezetek Platformjához. Mindenhol az adott intézmény működésében jártas, kompetens személyek kalauzoltak bennünket, sok általános és természetesen szakterületünkhöz kapcsolódó információhoz jutottunk a négy nap alatt. Nagy érdeklődést mutattak – főként a Foglalkoztatási és Szociális Főigazgatóságon valamint az Európai Parlamentben – az általunk képviselt civil szervezetek tevékenysége iránt is.

Ezeket az egyes intézményekben szerzett ismereteket, tapasztalatokat szeretném megosztani az ESE Híradó olvasóival az elkövetkező lapszámokban – kiegészítve az Európai Unióról szóló általános ismeretekkel. Ugyancsak a következő lapszámokban szeretném röviden bemutatni azokat a civil szervezeteket is, melyek képviselőivel egy csoportban utazva számos alkalom nyílt tapasztalataink megosztására.

Pulay Éva

Az Európai Unió történelmi gyökerei a második világháborúig nyúlnak vissza. Az európai integráció ötletét először Robert Schuman, francia külügyminiszter vetette fel 1950. május 9-én beszédében, az ún. Schuman-deklarációban, amelyben – Jean Monnet elképzeléseire támaszkodva – kezdeményezte a francia és a német szén- és acéltermelés közös főhatóság alá helyezését, és e célból közös intézményrendszer létrehozását. Azóta ezt a napot az EU „születésnapjaként”, azaz Európa-napként ünnepeljük.

Az Európai Unió mottója: *In varietate concordia*
(magyarul: Egység a sokféleségben)

Az Európai Unió tagállamai és a csatlakozás éve:
(jelenleg 27 tagállam)

Ausztria (1995), Belgium (alapító tag: 1952/58), Bulgária (2007), Ciprus (2004), Csehország (2004), Dánia (1973), Észtország (2004), Finnország (1995), Franciaország (alapító tag: 1952/58), Görögország (1981), Hollandia (alapító tag: 1952/58), Írország (1973), Lengyelország (2004), Lettország (2004), Litvánia (2004), Luxemburg (alapító tag: 1952/58), Magyarország (2004), Málta (2004), Nagy-Britannia (1973), Németország (alapító tag: 1952/58), Olaszország (alapító tag: 1952/58), Portugália (1986), Románia (2007), Szlovákia (2004), Szlovénia (2004), Spanyolország (1986), Svédország (1995)

Tagjelölt országok (a jelentkezés évével):

- 1987, Törökország, 2005. október 3-án kezdődtek a tárgyalások.
- 2003, Horvátország, 2005. október 3-án kezdődtek a tárgyalások.
- 2004, Macedónia, 2005 decemberében nyugtázták a csatlakozási kérelmét.

Egyéb országok:

- Svájc már régebben benyújtotta csatlakozási kérelmét, de végül nem folytatta a tárgyalásokat, mivel 1992. december 6-án népszavazáson elutasították a csatlakozást.
- Norvégia csatlakozási kérelmét többször benyújtotta a kormány, de a norvég nép kétszer is leszavazta a tagságot (1972. szeptember 25. és 1994. november 28.).
- Marokkó 1987-ben jelentkezett, de visszautasították, mivel nem európai ország.
- Grönland önrendelkezési jogot kapott Dániától, és 1985. február 1-jén kilépett az EU-ból

Némethy Mária: „Szerelmes versek”

Évszakok

Ha elszelídülnek a vágyak,
s a vörös rózsák fehérre fájznak,
megüzenem az örökkévalóságnak,
hogy egyetlen voltál, s ajándékot hoztál
gyolcs lepel alatt a világnak.
És ezért senki sem jöhet utánad.

Ahogy lebontom a gyolcs leplet,
s kitakarlak a napkeletnek,
én, a hírt-hozó csak belekezek,
minden kis fűszál,
melyen valaha jártál
örömeiben belereszket.
A fűfiókák ez örömbé gyökereznek.

Látod, ezért kell, hogy várjak,
míg elszelídülnek a vágyak
s a vörös rózsák fehérre fájnak.
Mert ha most kitakarlak,
napot szikrázna a harmat,
szomjazna szirma a virágnak,
örökzöld vágya hajtana fűszálnak,
felejtene tavasz üzeni nyárnak,
és nem maradna tél sem a világnak.

A szerelem illata

A megunt hatalmasak utáni szavak
csak picinyre díszítve
vágynak hozzád, s érted a szívemből,
hol mindig is voltak, bujószkodtak,
minden szerelem alatt,
sejtve az utolsó szavak gyönyörét,
magként rejtették az élet,
és halálmindenség végtelen örömét.

Most képzelheted szívem,
milyen édesen hívnak, hisz álmodó
szavaim száz szerelem szépén,
ide-oda ringtak érintetlenül bennem,
mint vágyak illatai a piros rózsa sejtben.

Kedves! Ha rózsává, pirossá kéred,
és az illatok búvkörén te körközepének
állsz, – ne csodáld sem engem, sem magad.
Csak álmodj velem az illatok alatt.

Odaadás

Szavaid visszhangjában
simogatlak magamnak.
De hogy kit érintek?
S te hol vagy? És szerinted
ível a mozdulat hangja
oda-vissza tőled tenyerembe,
vagy csak az űrben echó
hasadások között
súlytalan hozom-viszem
világűrnyi szívem a semmiben?
Nem.
A következő perc a földön tiéd.
Akárki légy.

A szerelem

A szerelem: kiáltás egynek.
Milliárdnak szóló sóhaj
szólít meg egyet.
De egy válasszal kell is beérned.
Hiába a tenger!
Csak csepp találkozhat cseppel.

Hol a tavasz?

A jég alatt elbújt a tavasz.
Ha gondolkodok reád, a jég megrian,
mintha megszólítaná a nap,
s dermedés előtti cseppjeiből
a naplemente, ide a kristályába esne.

A jégjajok hidegért dideregnek,
és ha rád gondolkodok,
naplementére emlékeznek.

Ruhátalan

Ahogy a fűszál éle a szellőhöz hajol,
s a szellő megáll, vár, hogy valahol az él
a széltől leválassa, és szellőként marasztalja,
úgy hajlítom feléd magam
és leszólítok mindent, mindenkit rólad.
Ruhátalan.

Szívverés

Békét adnék neked.
Tenyerem tiszta.
Gondolatom meztelen.
A mozdulatlan múltból
hívnálak vissza.

Szívem neveden szólít
hatvanszor a percben. Jó így.
Meghallottad. Most békénk meztelen.
Szívverésem szívveréseden.

Csend

Hangodon élek.
Kísérlek dallá fűzni a szót.
Kapaszkodom a dalba,
mint éjbe az álom.
Az öledből hiányzom.

A szerelem ébresztése

Szavakkal érintelek,
tűzcsinálók óvó leheletével
körülérem érintésem.
Illanó szavakat keresek, gyönyörűket,
harmatcseppé görögtetem,
napsugárral megégetem őket.
S ahol lépdelsz, ahol járkálsz
neveden szólítanak
harmatban a napsugarak.

Ósima

A vágyak istene mindig ugyanaz:
a tavasz, a szerelem, a boldog gyerelem.
Óstól, a mosti időkig a mi, a ti,
az ő, a vágy, a tavasz, ugyan-ugyanaz.

Világ-igaz: ha a szerelemistent vágyod,
Ég-föld közti mámor szólít imához.
És századokon, ezredeken át,
a vágyakba kulcsolt szíveket
imára a szerelem szólította meg.

Ha most hozzád ringatom
és szóra bírom kisdedem,
rímem ósima dallamán
dudoló-doboló:
paradisumot hazoá.

Csábítás

Napszitta arcomon semmi festék.
Akarnám, hogy szívem kivetesszék,
és minden eren,
ízemen
piruljon a szerelem.

Látni engedem ahogy vérem
billentyűkön nyit és áraszt,
s fehérről vörösre választ,
hogy válassz!
Magasztalj fehérre,
s legyél véremnek
végső menedéke.

Kívül a csókokon

Azt még most sem tudom,
hogy a csókokon
hova estem.

Magamat, vagy
téged keresve
voltunk egyek
a sokszor egyben?

Vagy maradtam, maradtál
csók közelben messze?
Messzi messzeségből
a csókokba ejtve.

A szép törvénye

Elég látszani legszebben
egy szempárban,
nekünk a legszebben.

A kék törvénye

Törvényt teszek tekintetednek,
ahogy az Isten ad kék törvényt az égnek.
Mától nem szabad feledned,
üzenetet hagytam szemednek
a kékről, a kék fölötti öröklétről.

Elválás

Ilyenkor rossz nekünk.
Egy mástól indulunk:
De tudod, a búvkörön szemben
minden pont indulás,
találkozás is egyben.
Minél többször,
annál szebben.

Első kérdés

Mondjuk, ha téged
megérintenének,
akkor te mit éreznél
érintésnek?

Smile ☺

Arctalan, hangtalan szavak közt
egy pöttyű sír, nevet, szeret, csókol.
Gurulna össze, gurulna vissza.
Gömbölyű világban pöttyöm
a gömbölyűség titka,
kőületemből egy tűz-hívó szikra.
Pattintva.

Fénykép

Síkba simította arcod az idő.
Fekete-fehér napok vonásaidra
ejtették karcukat.
Csillagot szemem hiába kutat.
Ponttá zsugorodott terek
fókuszában kihunytt tekinteted.
Halott ámen fogant az arcodon,
vágym, mint fonódó Laokon
márvány erezet, kővonásokon.
Ezt most magamra másolom.

Képre gyűjtöm a tegnapom,
s időtlen távolokat képzelek közelre,
fényképed tenyeremre simogatom,
s újra éled az érintés gyötrelme.
Váltak papírt. Síkba
hidegülnek az emlékek vackai.
A fénykép-múlt ráfagy a papírra.
A betűket a mai hó-zokogás írja.

Jégkorszak

Belül kihűl a világ.
Az egy jégbe vési Vénuszát.
Pygmailon öröm hevén
tócsává cseppen szűz leánya: a remény,
s Mona Lisa mosolyba fagy. Jóslat.

Rossz arcú tüzeket
gyűjtanak Nérók.
A tűzimádás pénz szaga
a világ utolsó ember-illata.

Fázom.
A bennem maradt Tatjánát
ablakomra csókolom.
Jégvirág tócsába fagy
utolsó szerelemlomom.
Jóslat.

Most és örökké

Tünekény pihéjét a fehérnek,
a fagy örömeinek cserépkályha fényeit
úgy idézem, mintha
nem lett volna soha se tél,
se ötvenévnnyi minta a fagyról,
s nyarakba olvadna vissza minden telem,
s rügyet bogozna összes decemberem
vigyázva, hogy jusson fehér
az új cseresznyevirágra.

Az első szerelmes ámulat tájolt át
időben, helyben, hogy varázsba ejtsen,
s fellelhess százéves hópehelyben.

Megértés

Kart nyújtanak a szavak,
vagyunknak bölcsőt tartanak,
érintéseink össze-összeérnek
s szemünk e gyöngyfűzérnek
a csend méhébe visszatérnek.

Varjak

A telem utóját varjakkal röptetem.
Majd keleten, vagy észak nyarán,
a nyugatok délvágyú tavaszán
költik telem feketére új ősz után,
ha visszahullanak.

Most lesz tavasz.
De a feketéket átörizem a zöldeken.
A színe-váltó természetek
nem érintenek már nélküled.

Télbe nyúlik a tél.
Még itt vannak a varjak.
Elszállnak. Bennem maradnak.
Engem már csak a feketék takarnak
reményre. Kérge lettem a rügynek.

Megszűntek a hűtlen, szürke ágak
vágain ujjongó álmaim.
S a vágyakozásom utánad is odalett.
Hova? Nem tudom. Csak odalett.

Talán soha nem volt csoda sem
tavaszban, nyárban. Csak téiben.
S így lett menedékem a tél.
Nélküled. Feketében.

Talán

Talán a felhők. Talán
ők takarják a mennyre
tárt szemed horizontját.
Vagy tán szürkére mosták
belülről az íriszed
fényét a nem hiszek
börtönének sulykai,
és nem volt senki, aki
színt vitt, adott az égnek,
s köztessenek állt, hogy nézhesd?

Tán köd palásthoz fakult
emlékem, a gyermek múlt?
A közénk szorult napot,
s arany súlyú évszakok
nyomait elfeledted.

A nélkülem lett rended
kamra pitvara, ha zár,
ha nyit talán önmagán
elégül faltól falig.
Melyik út lett a hamis?
Az oda, vagy a vissza?
Mindenütt egy, mintha
az út, a cél, és a vég,
s a kezdetek egyesét
nem értenéd több számban.
Én prímszám milliárd van.

Hát jó. Én pontodba tértem.
Ott voltomon a lépted
takar és áll. Nyomtalan
a táj, a lesz, és a van.
Most már a talánt félem
látni a tájban. Vétlen
a magány. Bűn az álom.
Te. Hozzád. S tartozásom.

Reggelek

Szelidre csitított mozdulattal
lépted át a távolság
fényévnnyi hosszát.

Az évtizedeket magadon hagytad.
Elértél.
A fényévek köztünk maradtak.

A meztelen idők álmain a reggel
már a valóság foglya.
Bőröd alatti sebekkel
osztja ki rád az ingedet.

Elhasznált mezek,
varrat mintás kérégek,
hegekre gombbal
kapcsolt jobb és szív oldal.

Reggelek.
Élmész.
Elmegyek.

Monológ

Időbe telik,
míg bőrömmé mosom érintésed,
Érintésed szoros. Messziről érzem.
Hány magam felelet tartozik,
követel. Hiányuk halomban.
A nem tudom jóban: rossz van.

Monológ dobog szívem.
Félreüt, mint rímtelen dalom,
ha akarom, hogy üssön,
s mint szikra robban a lobogó tűzön,
ha görcsben izzik ere a hasábnak.
Összesziporkázunk hamuba.
Tűz. Hamu. Ki kinek ura.

Szeretet

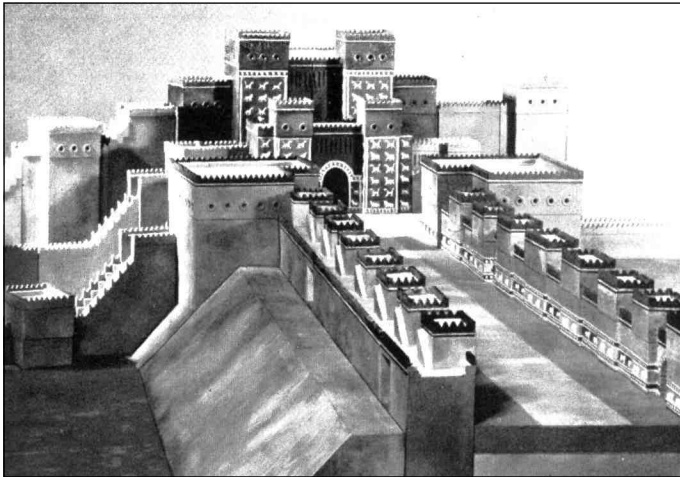
Sorokat írtam a füstre.
Betűkre bontott indián jelek.
A fázó eszkimók megértének.

A füst előtt-utáni tűzben
rám melegednek a jéghegyek.

Babilon

Babilon hatalmáról és méreteiről

A Babilon név jelentése „Isten kapuja”. Korának legnagyobb városa volt, 4000 hektáron terült el, és Nabú-Kudurri-Uszur király volt az egyik leghíresebb uralkodója. A kettős városfal külső kerülete 17 km volt, és egyenlő távolságokban lőrészekkel ellátott tornyok védték. A rakpartot hatalmas zikkurat uralta: Babel tornya, ahogyan a Biblia említi Mózes első könyvében. Ez a vályogtéglából

épült, 90 m magas mesterséges domb kilométerekre ellátszott az Eufrátesz lapos síkságán. A babiloniak étemenkankinak hívták, ami annyit tesz: „Az ég és a föld alapköve”. Nem messze innen állt az Észagila, a „felemelt fej” szentélygyűjtése. Kürosz itt szerezte meg a babiloniak jóindulatát azzal, hogy imádkozott Mardukhoz. Az óváros északi részén, az Eufrátesz partján állt az a tündöklő palota, ahol valószínűleg Bél-sar-uszur ünnepséget rendezett azon a végzetes éjszakán. Nem voltak messze tőle a híres babiloni függőkertek. A városba 8 kapu vezetett, köztük a leggyönyörűbb az Istar kapu volt. Innen indult a több mint 20 méter széles felvonulási út dél felé, a templomokhoz. Mikor Kürosz elfoglalta Babilont, véget ért a város dicsősége, noha Kürosz utódainak idejében a perzsa birodalom leggazdagabb tartományának fővárosa volt.

Hogyan vált nagyváros Babilon

Babilon városa az Eufrátesz két partján épült a mai Irak területén, és a közel-keleti államok sorában fiatalnak számít. Több évezreddel azután jött létre, hogy a sumerek elsőként létrehozták nagy-szerű civilizációjukat Mezopotámiában. I.e. 1900-ra azonban már egy kis királyság fővárosa volt. Első nagy királya, a legendás Hammurapi uralkodása körülbelül i.e. 1792 és 1750 közé esik. Hatalmát addig terjesztette, míg Mezopotámia, a Tigris és az Eufrátesz között elterülő termékeny földek jelentős része uralma alá nem került, és Babilon egy virágzó birodalom központja nem lett. Hammurapi törvényeit, amelyek még Nabu-kudurri-uszur idején is nagy hatással voltak Babilonia társadalmára, és amelyek bírói ítéletekből alakultak ki, i.e. 1750-ben vésték egy bazalt lapra. Ez ma a párizsi Louvre-ban áll. Ékírással írták, és a lopástól az örökségig, az orvosi kezeléstől az adoptáltság tárgyal eseteket. A király alatt a társadalom három osztályra tagolódott: a nemességre, a közemberekre és a rabszolgákra. Mind a háromra érvényes volt, hogy a férfiakat magasabb rendűnek tartották, mint a nőket. A büntetés alapja leginkább a „szemet-szemért” elv volt, mégpedig szó szerint. Ha valaki a fél szemére megvakított egy babiloni nemesembert, akkor neki is kinyomták a fél szemét. Ha azonban nemesember vakított meg egy közembert, akkor ezért csak bírságot

fizetett. Sokféle bűnért járhatott halálbüntetés. Ha valaki égő házból lopott, akkor a lángok közé vetették. A házasságtörőket összekötözték, és a folyóba dobták. Ha egy fiú kezét emelt apjára, levágták a kezét, és ugyanez a büntetés járt a sebésznek, ha „bronzkése” alatt a nemes beteg meghalt. Ha egy ház ráomlott tulajdonosára, akkor az építőmestert kivégezték, vagy igen keményen megbírságot. Az Ótestamentumból ismert számtalan zsidó törvény feltűnő hasonlóságot mutat Hammurapi törvényeivel. Ez nem jelenti azt, hogy Mózes törvényei a Babiloni törvénykönyvre vezethetők vissza, vagy fordítva.

Több száz éven át tisztelték Hammurapiban Babilonia törvényalkotóját, és ezek a törvények ezer évig szinte változatlanul fennmaradtak, de hatásuk még jóval tovább élt. Babilon híre-neve számtalan ellenséges hódító étvágyát meghozta. Az i.e. XVI. sz.-ban a kassuk ellenőrzése alá került, akik majd 400 évig uralkodtak rajta. Ebben a korszakban vált a korábbi helyi babiloniai istenség Marduk egész Mezopotámia legfőbb istenévé. Az i.e. IX. sz.-tól Babilonban az asszírok uralkodtak, de nem volt nyugalom az uralkodásuk alatt. Levertek egy sor kísérletet, amelyek az asszír iga lerázására irányultak, és i.e. 689-ben az asszír Szín-ah-heriba király elpusztította Babilont. A templomokat lerombolták, és Marduk szobrát Ninivébe, az asszír fővárosba vitték. Az Eufráteszt elvezették, hogy árassa és mossa el a várost. Babilon hanyatlása nem tartott sokáig, mert Szín-ahh-eriba utóda, Assur-ah-iddina helyreállította a várost. Az i.e. VII. sz. végére Babilon visszanyerte hatalmát. Új vezetőjük, Nabu-apla-uszur hatására i.e. 626-ban kikiáltották függetlenségüket, és 14 évvel később a médekkel szövetségben legyőzték az asszírokat, s lerombolták fővárosukat, Ninivét. Az asszírán aratott győzelemmel megkezdődött Babilon legdicsőbb korszaka. **(Folytatás a következő számban)**

Szerkesztette: Tuchband Csaba

Tuchband Csaba most 30 éves fiatalember, az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház napközise, részmunkaidőben a VÉDESE Kht. segédkarbantartója. Csabi 8 osztályt végzett, az iskola

elvégzése után dolgozott útépitésen, fákat ültetett az erdészetnél, majd kőműves mellett volt segédmunkás.

Nagyon szereti a zenét, kedvenc előadói: Máté Péter, Demjén Ferenc, Szécsi Pál, Ihász Gábor, de szereti az LGT-t, az Omega-t, az Illést és a Bojtorjánt is. Per pillanat az ESE napközisekből és lakóotthonosokból verbuválódott zenekarában énekel. A zenén kívül szeret biliárdozni, focizni, pingpongozni, s nem utolsósorban olvasni és írni. Elsősorban a történelem érdekli, kedvenc témája a II. világháború, de szívesen foglalkozik az ókor történetével is. Kérem, fogadják szeretettel Csabi írásait, nagy lelkesedéssel készítette őket.

Vasicza Zoltán

Némethy Mária ünnepi beszéde 18 év: ESE

A felnőttkori évforduló sugall valamit. A változást. Ha végig pergetjük az elmúlt 18 évet a növekedés volt maga a változás. Megnőtt az ESE. Hogy a mekkora, mekkora, az, perspektíva kérdése. Ki mit lát belülről, alulról, felülről és kívülről. A látásmódra ráterhelődik sok minden, az országban, a családban és az egyénben felgyülemlett problémák sokasága, meg aztán a valahonnan – kívülről – remélt csodavárás.

Hát igen, ez az, ami nem megy tovább. Sajnos a gondoskodó állam is képtelen az elvárások teljesítésére. Az „elvenni a jogot és járandóságot” állampolgári szemlélet csődbe visz államot, települést, családot, közösséget, ha a tagjai nem képesek a hozzájárásra.

Minden ember képes adni, képes arra, hogy érzelmeivel, kezének munkájával, szellemi képességével hozzájáruljon embertársai boldogulásához. Mindenki jóra született, küldetéssel. Ez a nagyigazság az ESE-ben a mindennapokban talán legjobban a gondozási munkában ismerhető fel az idős emberek és fogyatékos gyermekek között. A megkapott szeretetben. Az ő gondozásukért, ellátásukért alapított az ESE, és mindennapnak értük kell szólni. És minden dolgozónak fel kell ismerni, hogy ez a felvállalt misszió teremtett munkalehetőséget, teremtette a csodálatos épületeket és környezetet. És ezt a missziót szolgálja az adminisztráció, a képzés, a takarítás, a karbantartás, a sütés-főzés, az őrzés, a mosás-vasalás, az ügyvitel, a gazdálkodás, az újság, a tudás. És nem lehet öncélú egyik tevékenység sem.

Minél nehezebb az ESE állami finanszíro-

zása, annál inkább érezni kell az egymásra utaltságot, a misszió iránti alázatot, minden szervezeti egységben.

Az ellátottak, a hátrányos helyzetűek törődése nem sérülhet, a csökkenő finanszírozás ellenére sem! Más első nem lehet. Az előjogoknak és önmegvalósító, öncélú, vagy önépítő próbálkozásoknak az ESE nem tud biztosítani hátteret. Az óriási küzdelemmel létrehozott lelki, szellemi, tárgyi és szakmai erőforrásokat nem fogja senki – érdemtelenül, teljesítmény nélkül – magára díszíteni. Az ESE nevében ugyanakkor – főhajtással – befogadom, befogadjuk és tisztelten köszönöm, köszönjük az önkéntességet, a segítő erőt, a támogatást, hiszen ezek adják a civil szervezet lélekességét.

Ki, vagy mi az ESE?

Hát kérem – mindenki, akik valamilyen módon idetartoznak – adják, adták össze a lelkükkel, a szellemükkel az ESE-t. Ha valaki közölünk, keresi az ESE-t, vagy hiányérzete van, belülről keresse meg. A bent sincs semmiben, a kint semmit találja.

Alkalmazott, vagy közösségi résztvevő? – magában adjon mindenki választ a kérdésre. A válasz egyszerű: a fizetésért dolgozni kell, a közösségért küzdeni, adni, és áldozatokat hozni. A mennyit, mennyiért eredménye nem a jelenkor mérlegén olvashatók.

Most azokat az időket éljük, mikor a támogatások csökkenése, a jogi környezetváltozás összezárásra és teljesítményre kényszerít minden dolgozót és segítőt. Vannak veszteségek. Egy nem sérülhet – ismétlem –

az a cél, az a misszió, amelyért megmozdultam és megmozdult sok jóakarató ember 18 évvel ezelőtt, és ez a misszió: a segíteni – az önmagukról – gondoskodni nem tudókról. Ebbe a kényelemszeretők nem tartoznak bele. Küzdő társakat szeretnék, és jókedvet, egymást, a másik munkáját értékelő bizalmat a munkatársak között, a vezetőktől értelmet, tudást, felelősséget, teljesítményt és azonosulást a misszióval.

Ezen a felnőtté válási ünnepen lélekemelő érzéseket keresek magamban is. Nem tudok másból táplálkozni, mint a körülöttemből, ahogy jövök-megyek az otthonokban, az intézményekben. Arcok, és sorsok. Mi lenne veled - ha nem lenne az ESE - gondolatok gazdagítanak eszméletlen erővel. Meg aztán a történetek a munkatársak hozzáadott lelkének és munkájának felemelő mélységéből. A szavakra, az öngigazoló magyarázatokra érzéketlen lettem. Lelkemben – névtévesztés nélkül – gyűjtődnek azoknak munkatársaknak, önkénteseknek a nevei, akik erőt adnak a további küzdelemhez. És akik – sokszor dicséret és anyagi többletelismerés nélkül – a jövőreményt hordozzák. **Most - lélektől lélekig – szól köszönöm és tisztelem nekik, hosszan és bizakodva abban, hogy megéreztek. Köszönöm Nektek.**

Kirándulás, június 8.

Csiripelték a madarak az isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Háztartásában, hogy megyünk a tóra kirándulni. Nagyon örültünk neki,

úgyhogy mi is tovább csiripeltük a napköziseknek, ők is nagyon örültek neki. Így aztán, mikor az utolsó pillanatban jött a hír, hogy oda mégsem tudunk menni, enyhe pánikhangulat uralkodott el a dolgozók kis csapatán. Most hova menjünk? Mert, hogy menni kell, az biztos. Úgy beleélte magát az összes gondjainkra bízott emberke, hogy ezt már visszacsinálni nem lehet. Vagy fél óráig nézegettük egymást, és sorban mondtuk: „én ugyan nem mondom meg a csapatomnak, hogy nem megyünk.”

Aztán jött az ötlet, hogy menjünk az erdőbe, van ott jó kis kiépített pihenőhely, padok, asztalok, szalonnasütőhely, némi fa, meg árnyék. Mi kell még? Az ebédet oda is ki lehet vinni. S lőn. Nagyon jól sikerült. Szedtünk fát, aki akart süthetett szalonnát, adig a többiekkel kirándultunk egy jó nagyot a honvédsírok felé.

Aki se ezt, se azt nem akarta – vagy nem tudta – csinálni, az labdázhatott, beszélgethetett, vagy ülhetett és hallgathatta a madár-csicsergést. Rosszul indult, de hál' Istennek, jól végződött, öröm volt nézni a sok boldog mosolygós arcot. Mindenki jól érezte magát, megyünk máskor is.

Vasicza Zoltán

A kezdések előtt

Interjú Tóth Mónikával, az ESE mesepályázatának első helyezettjével

A fantáziával megáldott gyermeknek meg kell barátkoznia saját fantáziájával. Ez például akkor sikerülhet harmonikusan, ha leírja képzeletének játékait. Versbe faragja, mesébe rendezi papíron, vagy számítógépének dokumentumaiba helyezi úgy, mint ahogy egy megunt játékszer tesz vissza a helyére, a polcra. Vége a játékszásnak, vége a versnek, vége a mesének, kezdődhet a valóság: iskolába kell menni, vagy teríteni kell az ebédhez.

Tóth Mónika – az ESE „Lázár Ervin emlékére” meghirdetett mesepályázatának első helyezettje fantáziájával megáldott 14 éves lány. Magától írja – külső biztatás vagy figyelem nélkül – verseit és meséit. A pályázat az első próbálkozása volt „a vegyetek észre felnőttek” kamasz álmok – minden kamaszkorúra igaz – ábrázolásaiban.

Az interjúhoz természetesen, minden izgalom nélkül ül le, szófogadóan. A szelíd és lágy személyiségének burkából rám néző tiszta tekintet zártságát és a majd ötvenéves korszakot a szavak nehezen oldják. Nem vagyok számára hiteles, csak egy ismeretlen felnőtt, akinek válaszolni kell a kérdéseire. Érdeklődésem fokozódik, mint mindig, amikor az emberi őszinte természet rabul ejt. És még ír is! És nem is akarhogy!

–Hány éves korodban kezdtél írni?

– Nyolc éves lehettem. Írtam egy mesét, ami egy pillangóról szólt, akinek nem volt

Vathy Zsuzsának, a zsűri tagjának véleménye: Tóth Mónika (8.b) – Könnyedén mesél, fantáziája gazdag, szókincse nagy... A történet izgatja mindennél jobban. Díjat érdemel.

színe. A többi pillangónak persze volt, kivéve egy másíknak. Ő lett a barátja. Elementek megkeresni a főpillangót, aki a szívárványban lakott. A főpillangó nagyon megkedvelte őket, és szívárványszínűre varázsolta a két színtelen pillangót.

– Megmutattad a tanítóknak?

– Nem, nem, kivéve egyszer ötödikben, amikor az osztályfőnökömnek írtam egy verset. Ez a télről szólt, egy téli pillanatról.

– És a barátaid láthatják a verseket vagy a meséket?

– Általában igen, a szüleimnek is megmutatom.

– Az összeset?

– Nem mindet.

Életrajz:

Név: Tóth Mónika

Született: Budapest,

1992. szeptember 26.

Iskolai végzettség: 8. általános (2007.

Pécel, Petőfi Sándor Általános Iskola)

Testvérei: Dávid 16 éves

Enikő 12 éves

– Sok barátod van?

– Igen, nagyon sok, sőt két legjobb barátom is van. Ők olvassák el a meséket. Van úgy, hogy tetszik nekik, van, hogy nem annyira, de mindenkiben megértjük egymást, és szinte mindennap együtt vagyunk. A testvéreim és a szüleim mindig megdicsérik az írásaimat, ezért bizonytalan vagyok, hogy tényleg jók-e. Szeretnék őszinte válaszokat, de félek is, hogy mit mondanak az írásaimról.

– Elmondanád, hogyan szoktál írni?

– Most már számítógépen írok, azelőtt papíron. Eddig körülbelül húsz verset, tíz mesét írtam, és két regényt kezdtem el. Az elsőt abbahagytam, mert nem tetszett. A második az érdekes. A jövőben játszódik, arról szól, hogy mi történik velünk, a barátnőimmel három év múlva.

– Jó fog történni a regényben?

– Igen. Szeretem, ha jó és boldog a vége.

– Nem csalódtál senkiben?

– Nem, de nem egyformán szeretek mindenkit. Például, ha valaki nem őszinte, változtatja a véleményét, hazudik, verekedős, azt nem kedvelem. A külső nem fontos, már hogy milyen a ruhája, vagy az alakja.

Beszélgetünk az iskoláról, kedvenc tárgyairól, testvéreiről, szüleiről, versekről, emlékekről, élményekről. Szófogadóan, pár szavas mondatokkal válaszol a kérdésekre. Akkor élénkül meg, mikor olvasmányairól faggatom.

– A Harry Potter-könyveket, a Gyűrűk urát és a mesekönyveket szeretem olvasni legjobban. Sokat gondolkozom a történeteken, meg a saját mesém hősein. Szeretek egyedül lenni, amikor írok vagy gondolkodom. Szívesebben írok mesét, mint verseket. A versírás küzdelmes, keresni kell a rímeket, a szavakat.

– Ki a kedvenc költőd?

– Nincs ilyen, kedvenc versem sincs.

Csodálkozásomra szabadkozik, hogy az iskolában nem kell nagyon verseket tanulni, ő minden kötelező olvasmányt és verset elolvas.

Tehát a tananyag rendben. Petőfi már réggen meghalt – gondolom két nemzedéknyi

távolságból. Szemébe nézve kérdezem felnőtt példaképeiről.

– Nincs senki példaképem a felnőttek között. Nem gondolkoztam erről. Majd a gimiben. Egyébként természetgyógyász vagy gyógytornász szeretnék lenni. Úgy gondolom, saját utat fogok járni. Elég nehezen tudnak befolyásolni az emberek, ezt már megfigyeltem magamon.

– Zavar?

– Nem tudom. Kíváncsi vagyok magamra, a barátaimra és a környezetre, meg a jövőnkre is. Azt hiszem, a testvéreim ismernek legjobban, meg a barátnőim. Istenben is hiszek, jó hinni a boldog dolgokban.

Érezhető, hogy részéről vége van az interjúnak. Innentől kezdve a felnőttek feladata tehetségének kibontakoztatása, erősítése: az iránymutatás. Az irodalomtanárok dolga lehet a biztatás, vagy a bőszítés, csak a közömbösség nem. Azt nem szabad!

Némethy Mária

Az ESE Híradó szerkesztősége tájékoztatja a tisztelt olvasót, hogy a Lázár Ervin emlékére „Négyszögletű Kerek Erdő” címmel meghirdetett meseíró pályázatra 14 alkotás érkezett.

Az általános iskolások vettek inkább részt pályázatunkon, 12 kisdíák küldte el meséjét. A zsűri döntése alapján az első helyezést Tóth Mónika (Petőfi Sándor Általános Iskola 8. osztály) kapta „A Négyszögletű Kerek Erdő” című meséjéért. Péter Fruzsínától (Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola 6. osztály) két pályamű is érkezett, a „Zsiga főstő újra fest” című meséjével harmadik helyezést ért el. A középiskolás korosztályban csupán egyetlen alkotást kaptunk „Mese a kiskacsáról” címmel, melyért alkotója, Dévai Enikő (Ráday Pál Gimnázium 10. osztály) különdíjat kapott.

A Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola tanulói igen aktívak voltak, nyolc tanuló küldte el alkotását felhívásunkra, a Petőfi Sándor Általános Iskola és a Ráday Pál Gimnázium tanulói közül egy-egy gyermek. (Sajnos két résztvevőről nem sikerült megtudni, melyik iskolában tanul.) A résztvevők között az 5. és 6. évfolyamon tanulók száma 4-4, a 8. évfolyamosoké 3 fő volt.

A zsűri tagjai voltak: Vathy Zsuzsa, Tasnádi Katalin, Némethy Mária, Heltai Miklós, Rádi Zoltán és Szokolay Zoltán. Köszönjük részvételüket, munkájukat.

A Négyszögletű Kerek Erdő

Egy téli estén, egy meleg szobában három kisgyerek játszik.

A legidősebb, Dani indián, egy évvel fiatalabb húga, Mari királylány, a négy éves Emma pedig tündérke. Elmélyült játékukat a fotelből nézi nagymamájuk. Elmosolyodik unokái láttán, majd az órára pillant, és megszólal:

– Gyerekek, irány az ágy! Késő van!

– De nagymama, még nem szejténék! Hadd játsszunk még egy kicsit! – szaladt nagymamájához a kis Emma tündér.

– És ha elalvás előtt mesélek nektek?

A három kis rosszcsonn azonnal angyallá változva, bebújtak az ágyba.

– Jól van – kuncogott a nagymama, és leült a foteljába, ránézett unokáira, majd elkezdte:

– Egyszer volt, hol nem volt...

Így kezdte, majd izgalmasabbnál izgalmasabb és szebbnél szebb eseményekkel folytatta meséjét. Befejezni már nem tudta, mivel a három kis mormota elaludt. Elmosolyodott. Majd felállt, és betakarta őket, adott mindenkinek egy-egy puszit, az ajtóhoz sétált, még egyszer visszanezített, aztán kiment, és becsukta az ajtót.

Odakint nagy pelyhekben hullott a hó, a hold ezüstösen világított be az ablakon. Semmi nem zavarta a békésen szunyókáló testvéreket.

Kopp...!

Egy hangos koppanás hallatszódott. Valami nekiment az ablaknak.

Emma felriad, kinyitja szemét és felül. Ránéz testvéreire, akik alszanak tovább. Pillantása az ablakra téved. Valami mozog az ablakpárkányon, de nem látja rendesen. Kíváncsian nyújtogatja nyakát, de nem segít. Így hát odatipeg az ablak alatt álló asztalhoz, felmászik rá, és kinéz az ablakon. Látja azt a valamit, ami az ablakpárkányon van és mozog, de nem tudja, hogy mi az.

Látja, hogy a hóból kihácsolódik egy emberforma kicsi valami, lesöpri a havat színes ruhácskájáról, kitarja ezerszín szárnyacskáit, aztán az ablakon át kukucsáló kislányra néz.

– Te egy tündérke vagy! – kiáltja meglepődötten Emma. – Biztosan fázol! Gyele be! – Azzal kinyitotta az ablakot, és a kis tündérke beröppent a szobába, majd leült az asztalra az ablak alatt. Emma odaszaladt testvéreihez.

– Dani! Mali! Ébledjete, itt van a szobánkban egy tündér! Ébledjete málfel!

Testvérei álmosan ránéztek hógukra, aztán az asztalra. Nem hittek a szemüknek.

– Ez tényleg egy tündér! – kiált fel Dani, és odaszalad az asztalhoz, hógai kíséretében – Szia, kicsi tündérke, én Dani vagyok, ők a hógaim, Mari és Emma. – Rámutatott testvéreire. – És téged hogy hívnak?

– Csingi vagyok.

– Miélt jáltál elle? Kelestél valakit? Vagy csak úgy löpködtél? – kíváncsiskodott Emma.

– Királylány vagy? – kérdezte Mari.

– Honnan jöttél? Itt laksz a közelben?

A kis tündér kuncogott:

– Hogy ti milyen kíváncsiak vagytok! Nem, nem vagyok királylány. És egy igen messzi földről jöttem, ami elég közel van... úgy hívják: Négyszögletű Kerek Erdő.

– Négyszögletű Kerek Erdő? – kérdezi Dani. – Milyen hely az? És... milyen távol van, és mennyire közel?

– Miért nem nézitek meg? Gyertek velem, és megmutatom!

– Komolyan elvinnél minket oda? – kérdezte meglepődötten Mari.

– Hát persze – felelte a kis tündér. – Szívesen megmutatom nektek minden zegét-zugát, a legmagasabb fától a Tündér-tóig. Majd megismerkedtek az erdő teremtményeivel is!

– Hááát...nem is tudom... – gondolkodott Dani.

– Naaa, légszi! Hadd menjünk eel! – kérte Mari és Emma kórusban.

– Jó, jó, nem bánom...de...hogyan jutunk el oda?

– Ne aggódjatok – szólt Csingi. – Itt van a közelben Marcangka. Majd ő elvisz titeket.

– Ki az a Macakka? – kérdezte Emma.

– Nem Macakka, hanem Marcangka! – javította ki bátyja – De... tényleg, ki ő?

– Ó, az erdő sárkánya – jelentette ki büszkén a tündérke. – De ne féljete tőle, nagyon aranyos! Várjatek itt! Idehívom!

Azzal a kis Csingi már ki is röppent az ablakon.

– Egy sárkány! Még sosem láttam sárkányt! Amikről tudok, azok mind rosszak és gonoszok. Jóról eddig még sosem hallottam – lelkenedett Dani.

A következő pillanatban már ismét előttük volt a kis színes tündér.

– Nos, indulás! Menjete az ablakhoz, és másszatek rá Marcangka hátára! – mondta, és kirepült az ablakon.

A testvérek kicsit félénken ugyan, de közelebb mentek az ablakhoz, aztán lenéztek az ablak alá. Meglepdöttek, mivel ők egy nagy, vérszomjas sárkányra számítottak, de ez meglehetősen kicsi volt. Csak egy kicsivel lehetett nagyobb, mint Dani, pedig ő 8 éves. Mikor megszólította őket, a hangja is olyan volt, mint egy gyereké.

– Sziaszto! Tudom, tudom, eléggé kicsi vagyok, de hát egy kölyök sárkány már csak ilyen! Gyertek, ugorjatek a hátamra!

Egy-kettőre fent voltak a sárkány hátán. Elöl ült Emma, mögötte Mari és leghátul Dani. Furcsa érzés volt látni, ahogyan távolodnak a szobájuk ablakától és a várostól. Ahogy egyre feljebb repültek, a közeli falut is látták, aminek közepén a nagy templom most csak egy kis hangyának látszott. Egyre feljebb és feljebb mentek, már a felhők közt repültek, mikor Emma megszólalt:

– Ott vagyunk málfel? Éhes vagyok!

– Számolj tízig, és meglátod az erdőt – válaszolt a sárkány.

– De én nem tudok addig számolni! Csak ötig tanultam meg! – felelt Emma.

– Akkor számolj el ötig, aztán megint ötig! – mosolygott Marcangka.

– Túl éhes vagyok a számoláshoz, nem megy! Az lenne az eldő?

Kérdezte a kislány, mikor a felhőkből kiérve láthatóvá vált egy hatalmas, álombéli erdő, melynek közepén látszott egy nagy, gyönyörű tó, és a kerek formájú rengeteg szélén négy, a többinél sokkal nagyobb fa állt.

– Igen, ez az otthonunk, a Négyszögletű Kerek Erdő.

Lassítva lejjebb ereszkedett, hogy a gyerekek jól megnézhessek fölülről is. Aztán lassan az erdő legnagyobb tisztása fölé szállt, majd leereszkedett annak közepén. A gyerekek álmukban sem képzeltek volna, hogy ez ennyire gyönyörű is lehet. Gyorsan lemásztak Marcangka hátáról.

– Erre a gyönyörű szó sem a legjobb... Mit lehetne erre mondani? – kérdezte Mari. – Talán... hogy olyan Négyszögletű Kerek Erdős. – mondta Csingi, aki éppen egy piros almát hozott Emmanak. – Tessék, ez jó lesz?

– Jó, nagyon jó, köszönöm! – örvendezett az almának a négy éves csöppség. Beleharapott a gyümölcsbe, és eddig még soha nem látott mosoly jelent meg az arcán.

– Ez a legeslegfinomabb alma, amit eddig ettem! – mondta teli szájjal.

– Gondoltam – kuncogott a kis ezerszín tündérke. – Akkor indulhatunk felfedezni az erdőt?

– Igen, de útközben mi is kaphatunk olyan finom almát, amit Emma eszik? – kérdezte Dani.

– Persze! Elmegyünk a gyümölcsöshöz, és ott annyit ehtek,

amennyit csak bírtok! – mosolygott Csingi.

– Akkor mehetünk? – kérdezte Marcangka.

Elindultak be az erdőbe. Mentek jobbra, mentek balra, csodálták a virágokat, a fákat és a gyönyörűen éneklő madarakat. Éppen egy virágot néztek, ami váltja a színét, mikor egyszer csak megremegett lábuk alatt a föld.

Bumm...!

A gyerekek ijedten kapaszkodtak egymásba.

Bumm...!

Hirtelen előbukkant a lombok közül egy sebes léptekkel közeledő óriási pingvin. Olyan magas volt, mint egy nagyobb fa. Megáll előtjük, lenéz a rémült arcú testvérekre, a mosolygó Csingire és Marcangkára, majd kellemes, mély hangon megszólal:

– Jaj, de jó, hogy itt vagytok! Csingi! Marcangka! Rettenetes dolog történt! Nem is értem!

Ekkor előbújt háta mögül egy másik Dani méretű pingvin.

– Mi a baj Alfonzó? Mi az a szörnyű dolog? Szia, Bon! – mondta Csingi, mikor meglátta a kisebbet. – Mi történt?

– A Tündér-tó urai eltűntek! Sehol nem találjuk őket! Hajnal és Alkony... – mondta rémülten Bon. – Attól félünk, hogy talán magával vitte őket a Törött Üveghegyre!

A tündérke felsikkantott, és szájacskája elé kapta kicsi kezeit, Marcangka pedig megdöbbsent arccal nézett Bonra majd Alfonzóra. A gyerekek viszont értetlenül pislogtak egymásra, nem értették, hogy kik ezek, sem hogy ki az a Hajnal és Alkony, meg ki az, aki elvitte őket.

– Bocsánat! De mi nem értünk semmit, kikről van szó? – kérdezte Dani.

– Sajnálom, be sem mutattalak egymásnak titeket! – mondta Csingi. – Ők velünk jöttek ide, Dani, Mari és Emma – mutatott rájuk – ők pedig az afrikai óriás pingvinek, Alfonzó és unokája, Bon. Ha igaz, amit Bon mond, akkor a gyönyörű Tündér-tó urait, a csodás hattyúkat, Hajnalt és Alkonyt, a gonosz kalózkirály elrabolta, és magával vitte királyságába, a Törött Üveghegyre, a Fekete-Óperenciás-tenger mellé. Borzalom... És pont most, hogy ti itt vagytok.

– Ez rettenetes! – sóhajtott Mari. – De miért rabolta el őket?

– Királysága alá szeretné vonni az erdőt, s népét rabszolgáivá tenni! Régóta próbálkozik elfoglalni. – mondta Alfonzó. – De eddig még sohasem sikerült neki, mert Hajnal és Alkony segítségével megakadályoztuk. Éppen a tóhoz tartottunk, az erdő népe tanácskozást tart. Gyertek velünk! De siessünk, reméljük még nem kezdték el!

Siető léptekkel elindultak, Csingi sebes szárnycsapásokkal repült előtjük. Nem mentek sokáig. Egy kicsi, tiszta ösvény vezetett a tó azon részéhez, ahol folyt a tanácskozás. A legkülönfélébb élőlények voltak ott. Madarak, nyulak, szarvasok és eldönthetetlen állatok vagy legalábbis ahhoz hasonlóak. De legtöbben a tündérek voltak. Mindnyájan egy nagy, kőből készült asztalnál gyülekeztek. Egy tündér, aki az asztal fölött lebegett, mikor meglátta a jövevényeket, elkezdett beszélni vékony, de erőteljes hangján:

– Most, hogy mindenki megérkezett, elkezdhetjük a tanácskozást. – Ő vezetett minden gyűlést.

– Mindenki tudja, hogy miért hívtam össze az erdő népét. Hajnal és Alkony nagy veszélyben van. Annyi mindent tettek értünk és az erdőért, hogy mi sem hagyhatjuk cserben őket! Ki kell szabadítanunk őket Ergó fogságából a lehető leghamarabb! – Itt a lakosok helyeslő megjegyzéseket tettek. – Tehát, meg kell terveznünk a kiszabadításukat!

Ettől fogva lehetetlenebbnél lehetetlenebb ötletek születtek. Közben a gyerekek is megkapták hón áhitott gyümölcsüket, s falatozás közben lazasan töprengtek a hattyúk kiszabadításának módjain. Nemsokára Emma rápillantott a többi tündérré. Eszébe jutott valami. Ötletét testvéreivel is megosztotta, akiknek tetszett. Emma felállt, és megköszönte torkát, majd megszólalt:

– Nekem volna egy ötletem!

Ekkor mindenki elhallgatott, és a kislányra nézett. Emma kicsit lámpalázasan ugyan, de bátran beszélni kezdett:

– Alla gondoltam... – Sokáig mesélte tervét, a legpróbb dolgokra is figyelve. Néha közbeszólt valaki, és ha használható dolgot mondott, felhasználták. A beszámoló végére eldőlt a kérdés. Emma terve a legalkalmasabb.

– Látjátok? Egy csöppnyi kis elme néha többet ér, mint a legnagyobb. – mosolygott Csingi.

Azzal felsorakozva útnak indultak. Aki tudott repülni, az az égen, aki nem, az pedig a földön közelítette meg a Törött Üveghegyet. Dani, Mari és Emma Marcangka hátán, repülve mentek. Nemsokára meglátták az ép Üveghegyet. Gyönyörű volt. De pillanatokon belül, a törött részét is észrevették, amiben már senki nem tudott gyönyörködni. Szürke volt és kopár. A tenger sötétsége csak fokozta kellemetlenségét. Lassan leszálltak az egyik alacsonyabb részre. Egybegyűltek, majd megkeresték a bejáratot. Nem volt nehéz, mivel azt egy jókora, kőből vésett ajtó zárta. Hiába próbálkoztak, nem tudták kinyitni.

– Másik bejáratot kell keresnünk – mondta az egyik tündér. – Itt nem jutunk be.

Mari felnézett az óriási hegyre, majd megszólalt:

– Azok ott főtornyok? – felmutatott néhány kiálló hegycsúcs-féleségre.

– Igen, azok – felelte Marcangka.

– Akkor megoldottam a problémánkat! – mondta büszkén a kislány – A toronyablakokon fogunk bejutni. Felrepülünk és bemelegyünk. De előbb menjen fel néhány tündér, és nézzék meg, hogy van-e ott valaki.

A tündérek azonnal felrepültek. Szinte el sem mentek, már jöttek is vissza, és örömmel mesélték, hogy nyugodtan mehetünk, nem láttak senkit, de azért legyünk óvatosak, mert sosem lehet tudni, hogy mikor és honnan ugrik elő valaki.

Újból a magasban voltak. Mari nem is hitte volna, hogy ilyen magas a legközelebbi torony, még Csipkerózsikáét is lepipálta. Kerülgették az üvegsziklákat, és néha el is rejtöztek valamelyik mögé, ha gyanúsat észleltek. A lehető legóvatosabban közelítették meg a legközelebbi tornyot. Belátták, hogy nem a legjobb, ha mindenki egy toronyhoz megy, így más-más csúcshoz mentek. Marcangka, hátán a gyerekekkel s nyomában Csingivel, a legközelebbi toronyban szálltak le. Óvatosan körülnéztek, és mikor megbizonyosodtak róla, hogy senki nincs ott rajtuk kívül, résnyire nyitották az ajtót. Csingi körülfürkészt. Miután szólt a többieknek, hogy mehetnek, csendes léptekkel, osonva haladtak tovább. Kicsit megijedtek, valahányszor összetalálkoztak társaikkal, majd egymást csöndesítve folytatták útjukat. Nemsokára, mikor egy tágasabb helyre értek, ellenőrizték, hogy megvan-e mindenki, majd indultak volna tovább, ha nem ütköztek volna egy újabb akadályba. Abból a nagyobb helyiségből három folyosón lehetett tovább haladni.

– Ez nem jó – fogalmazta meg tömören Dani. – Hogyan tovább?

Elkezdődött egy kisebb fajta tanácskozás. Valaki azt mondta, hogy váljanak szét. Jó is lett volna, csak senki nem akart elválni a többiektől. E tanácskozás kellős közepén látták, hogy valami fényes közeledik feléjük a bal folyosón. Kitért a pánik. Szétválni nem akartak, fölfelé sem mehettek, akkor most mi tévők legyünk? A fény már szinte ott volt előtjük. Meglátták a fáklyát tartó pingvint, név szerint Bont, és néhány még repülni nem tudó állatot. Megdöbbsentek. Ahogy kiértek a folyosóról, észrevették az általuk közrefogott hattyút: Hajnalt.

– Sziasztok! – kezdte önelégülten Bon – Rövidre fogom, mert nincs sok időnk. Azért értünk ide előbb, és találtuk meg Hajnalt, mert egy madárka megmutatta a legrövidebb utat, és azt is, hogy a pincébe zárták a Tündér-tó egyik urát. Tehát kiszabadítottuk. De van rossz dolog is – mondta kicsit szomorkásabban. – Alkonyt nemsokára valószínűleg elviszik innen, de nem tudjuk, mikor és mivel. Lehet, hogy hajóval. És van még egy rossz. Hajnal nem tudjuk hazavinni, mert már az egész hegy tudja, hogy itt vagyunk. Valaki megláthatott. És akkor most merre menjünk?

– Először is, nemes Hajnal, örülök, hogy épségben látlak – mond-

ta Csingi. – Másodszor, megkérnélek rá, hogy mondd meg, merre menjünk! Mi nem tudjuk melyik a helyes út.

– Tudnotok kell, hogy én is annyira ismerem itt a járást, mint ti. De ha ezt óhajtod, hát legyen. Menjünk a jobb folyosón.

Azzal elindultak a kijelölt úton. A fáklyákkal kivilágított folyosót gyakran szeltek más utak, de ők szigorúan betartva a menetirányt, a jobb folyosón mentek. Döbbenetükre a kikötőnél ért véget útjuk ezen része. Ez a hely sem nézett ki máshogy, mint a hegy többi része. Sötét volt, piszkos. Rengeteg hajó várakozott a partnál arra, hogy útra keljenek vele. Az egyik hajó feltűnően nagy volt és zajos.

– Ugye jól sejttem, hogy nem vagyunk egyedül? – kérdezte Dani. – Nem megyünk inkább vissza? Nem hiszem, hogy Alkony itt lenne.

– Szelintem nézzük meg, hogy mi történik azon a hajón – mondta Emma. – Emlékszel, mit mondott Bon? Alkonyt el fogják vinni. Lehet, hogy ott van!

Ekkor meghallották, hogy az egyik kalóz felkiált:

– Fogjátok már el azt a ludat! De gyorsan ám, mert Ergó pillanatokon belül itt lehet, és indulunk!

Alig hogy kimondta, már meghallották a kalózkirály mély és gonosz hangját:

– Mi folyik itt? Á... a kis vendégünk csak nem szökni készül? Ne menjen sehová, máris indulunk!

– Nem hagyhatjuk, hogy elvigyék! – mondta ijedten Mari. – Csináljunk valamit!

– Semmi gond – mondta Csingi –, majd mi elintézzük! – Azzal a többi tündérekével beröppent a hajóba. Kiáltozás és szaladó léptek zaja hallatszódott ki a hajóból, majd egyszer csak csönd lett. A kis tündéreké fülig érő szájjal repültek vissza a többiekhez.

– Mit csináltak velük? – kérdezte Marcangka. – És hol van Alkony?

– Álomport szórtunk a kalózokra. De szükségünk van rátok, hogy kihozzuk a foglyot.

– Nem is tudtam, hogy a tündéreknek van álompoluk! – mondta meglepődve Emma.

– Igen, ezt eddig kevesen tudták. De nagyon ritkán használjuk, mert kevés van belőle.

A fele csoport bement a hajóba, míg a másik fele kint örködött. Jó is, mert hirtelen számtalan kalóz rohant feléjük az oda nyíló folyosóból. Míg a többiek a támadókkal voltak elfoglalva, Marcangkák a hajó belsejében próbálták kiszabadítani Alkonyt, akit bezártak egy ketreche. Nem is akármilyenbe, egy olyan ketreche, amit nem lehet máshogy kinyitni, csak egyetlen kulccsal.

– De hát hol lehet a kulcs? – kérdezte Dani.

– Szerintem Ergónál. Ó hol van? Vegyük el tőle a kulcsot! – mondta Bon.

Hosszú percekig keresték a mélyen szunyókáló királyt, még tovább tartott megtalálni a kulcsot.

– Itt van! Megtaláltam! – kiáltotta örömmel Mari.

Odaszaladtak a ketrechez, kiszabadították Alkonyt, majd a kijáráshoz szaladva Emma megkérdezte:

– Mi legyen az alvó és az ébren lévő kalózzal?

– Szerintem egy utassal kevesebben és egy hajóval többen is elmehetnek, hiszen félbeszakítottuk indulásukat, az a legkevesebb, ha elküldjük őket oda, ahová menni szerettek volna – mondta mosolyogva Hajnal. – Csingi! Szórjátok be a többi kalózt is álomporral! Aztán tegyétek fel őket egy másik hajóra, és indítsátok el őket a jeges szigetekre!

Nemsokára a csöndes hajókat figyelték, ahogy lassan eltűnnek a horizonton. Az erdőbe visszaérve Hajnal és Alkony odamennek a testvérekhez.

– Gyerekek, hogyan hálálhatnánk meg azt, amit tettetek? Mondjátok meg bátran, hogy mit kíván a szívetek!

A gyerekek összenéznek, majd Dani megszólal:

– Szeretnénk hazamenni. Nagyon jól érezzük magunkat, megszerettünk titeket, de otthon a legjobb.

Utolsó emlékük barátaik mosolygó arca, majd sötétség. Szemüket

kinyitva meglátták egymást az ágyban fekvő, majd a fotelban alvó nagymamájukat, kinek arcára rávilágít a hajnal ezernyi fénye.

Tóth Mónika 8. b

Petőfi Sándor Általános Iskola

A Lázár Ervin emlékére „Négyszögletű Kerek Erdő” címmel meghirdetett meseíró pályázat helyezettei:

1. **Tóth Mónika** (Petőfi Sándor Általános Iskola 8. osztály),

3. **Péter Fruzsina** (Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola 6. osztály),

különdíjat kapott Dévai Enikő (Ráday Pál Gimnázium 10. osztály).

További pályázó volt:

Árvai Réka (Szent E. Kat. Ált. Isk. 6. o.), **Bánfi Adrienn** (Szent E. Kat. Ált. Isk. 6. o.), **Berkes Bianca**, **Kovács Réka** (Szent E. Kat. Ált. Isk. 5. o.), **Kovács Richárd** (Szent E. Kat. Ált. Isk. 5. o.), **Madarász Aliz** (Szent E. Kat. Ált. Isk. 8. o.), **Nagy Luca** (Szent E. Kat. Ált. Isk. 5. o.), **Sipos Orsolya Réka** (6. o.), **Tarcsai Csenge** (Szent Erzsébet Kat. Ált. Isk. 5. o.), **Vida Veronika** (Szent E. Kat. Ált. Isk. 8. o.).

A pályázat eredményhirdetésére a díjakat az Egymást Segítő Egyesület (ESE), a VÉDESE Kht., a Reklám és Irodatechnika bolt, Ivánkovich Zoltán, Ivanko Kkt., Márta virágbolt biztosította, köszönjük felajánlásait.

Köszönjük valamennyi pályázónak a részvételét!

Daloló fiatalok az időseknél

Immár harmadik alkalommal járt ESE Baczoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthonában a Kármel gyülekezet Gospel kórusa ez év májusában. Ezúton szeretnénk megköszönni „kicsiknek és nagyoknak” áldozat kész missziós szolgálatukat, melyet idős lakóink felé árasztottak szeretettel, felemelő zenei tudással – Isten dicsőítéssel. Az első perctől lehetett érezni, hogy a lelkek megnyílnak – egymásra találnak. Sokszor könny szökött a szemekbe, oly megható volt előadásuk. Végül pedig a zulu nyelven előadott dal is nagy sikert aratott, meg kellett ismételnük. Reméljük ezt a szép emléket sokáig őrizzük szívünkben lelkünkben. Köszönet a kórusnak és vezetőiknek: Szilágyi Leventének és Szilágyiné Szalai Zsuzsának. Isten áldása kísérje továbbra is mindjájukat missziós útjukon. Köszönjük szépen.

Csézli Kati

Elfogadás és befogadás

Lapunk hasábjain kedves olvasóink folyamatosan figyelemmel kísérhetik a „Társadalmi befogadás és elfogadás cselekvéses kistérségi modellje” című HEFOP 2.2. projektünk képzéssorozatát. Legutóbbi két alkalommal a társadalompolitikai ismeretek elnevezésű tantárgyi modul két igen érdekes képzési napja zajlott le az ESE isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Házban. Az egyik napon a cigányság, a másikon pedig a nők, mint két, munkavállalás szempontjából hátrányos helyzetű csoport kérdéskörét jártuk körül előadóink segítségével. A női témában kapcsolódott be projektünkbe gödöllői illetőségű konzorciumi partnerünk, a REGINA Alapítvány, melynek tevékenységéről bővebben is olvashatnak.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy felhívjam kedves olvasóink figyelmét elkövetkező képzési napjainkra is. Július 12-én a „2007 – Egyenlő Esélyek Mindenki Számára Európai Év” kampány egyik állomásaként nálunk tart előadást a Szociális és Munkaügyi Minisztérium Esélyév Programirodájának két munkatársa. Július 26-án pedig Kósáné Dr. Kovács Magda európai parlamenti képviselő asszonyt látjuk vendégül, aki az európai demográfiai trendekről és azok várható következményeiről, a Lisszaboni stratégiáról és a szociális gazdaságokról tart előadást.

Bemutakozik konzorciumi partnerünk

A Gödöllői REGINA Közhasznú Alapítvány a 2003 tavaszán indult REGINA Csoportból fejlődött ki és vált önálló civil szervezetté 2005-ben.

Gödöllőn az Alapítvány tevékenységének fókuszában elsősorban a Regina Modell Program közösségépítési elemeinek megvalósítása áll. Alapja a női szolidaritás és összefogás, ami egy védett és összetartó teret, érdekképviseletet jelent a csatlakozóknak, a szimpatizánsoknak. Megvalósítói vagyunk egy RMP-n alapuló munkaerőpiaci reintegrációs programnak. Az Alapítvány a helyi civil szervezetekkel és kis és középvállalkozásokkal történő aktív formális és informális kapcsolattartás révén igyekszik segíteni, és ennek eredményeként teremt új munkahelyeket, illetve segíti a nők elhelyezkedését a helyi és regionális civil szervezeteknél, kis és középvállalkozásoknál.

A gödöllői REGINA Alapítvány nagy hangsúlyt fektet az önkéntesség előmozdítására, amit jó eszköznek/ugródeszkának tekint a nők számára a munkaerőpiacra és a közösségi életbe való visszatérésben. A REGINA Alapítvány fontos célja, hogy önkéntes munkalehetőségeket biztosítson a régióban élő GYES-en, GYED-en lévő nők számára. Megítélésünk szerint az opcionálisan kialakított tevékenységi körben a nők fokozatosan tudnak a társadalmi folyamatokba és munkakörnyezetbe visszailleszteni, így a GYES lejárta után szakmailag és lelkileg is megerősödve, hirtelen váltás és trauma nélkül tudnak a munkaerőpiacra visszatérni.

Az Alapítvány célcsoportja a több mint 150 főből álló Regina Információs Hálózat, illetve a helyi közösség nőtagjai. Az Alapítvány által szervezett közösségi események további érdekes és értékes programokat kínálnak a helyi családoknak is. Évente több formális és informális közösségi eseményt, családi programot szervezünk, melyek nyitott programok az egész régió lakosai számára.

2006 augusztusában megnyitottuk a REGINA Központot azzal a céllal, hogy a REGINA Alapítvány és az Euconsult Alapítvány célcsoportjainak igényeire reflektálva megfelelő háttérrel tudjunk biztosítani képzéseket, tréningeket, közösségi eseményeket, családi ren-

dezvényeket, csapatépítő visszavonulások megrendezéséhez, illetve segíteni tudjuk a régióban tevékenykedő civil szervezetek, kis- és középvállalkozások, továbbá kiemelten a nők munkavégzését.

A REGINA Központban kínált szolgáltatás palettánk összeál-

lításánál igyekeztünk arra törekedni, hogy maximálisan kielégítsük a hozzánk fordulóknak igényeit.

Elérhetőségek: Gödöllő, Balassi B. u. 18., telefon: 30/279-6065, fax: 28/414-154, e-mail: reginainfo@reginanet.hu

internet: www.reginanet.hu; www.reginakozpont.hu

Pál Andrea igazgató

Hátrányból induló felnőttképzés

A képzéssorozat következő állomása 2007. május 31-én a cigánysággal, mint hátrányos helyzetű csoporttal foglalkozott. A nap első felében Dr. Deáky Zita etnográfus, a Szent István Egyetem docense tartott nekünk egy rendkívül érdekes és tartalmas előadást a cigányság eredetéről, kultúrájáról, csoportjairól,

Dr. Deáky Zita (balra) előadása

azok eltérő szokásrendszeréről. Elemezte a szomszédos országok cigánypolitikáját, hogy az elmúlt évtizedekben hogyan szűkítették be folyamatosan a cigányok munkalehetőségeit. Legnagyobb érdeklődést a hallgatóság körében annak taglalása váltotta ki, hogy a magyarországi cigányság mennyire megosztott nyelvi,

vérségi, foglalkozási, megélhetési, vagyoni, társadalmi, földrajzi tekintetben egyaránt. Legnagyobb számban ma Magyarországon a magyar vagy „muzsikus” cigányok (romungrok) vannak, akik a cigányság 86,9%-át teszik ki. Ők azok, akik leginkább asszimilálódtak a magyar társadalomba. Az oláh cigányok (romák) örzik legjobban a hagyományait, ők a mai napig is saját nyelvüket beszélik, és a magyarországi cigányságnak 7,7%-át teszik ki. Az oláh cigányok foglalkozási alapon további csoportokat alkotnak, pl. lókereskedő (lovári), szőnyegkereskedő (colári), késes (curári), halász (masari), rézműves (kalderás). Kisebb csoportot alkotnak a beások vagy „teknősök” (4,6%) és a szintók, vagy „búcsú-sok” (1%). Dr. Deáky Zita nagyon színesen és sok példával illusztrálta a cigányságon belüli endogámiát, vagyis azt, hogy az egyes csoportok miért zárkóznak el egymástól, és miért nem kötnek kapcsolatokat egymás között. Ezen felül hosszan taglalta azokat az eseményeket, amelyek a cigányok munkaerő-piaci ellehetetlenítéséhez vezettek. A cigányok generációkon átívelő hagyományos foglalkozásai, mint pl. teknővájás, értékteleenné váltak az iparosodott társadalomban. A beilleszkedést sok esetben nehezíti napjainkban is a romákra jellemző diglosszia (kétnyelvűség), ami azt jelenti, hogy a közösség mindkét nyelvet használja, de mind-

Váradi Éva és Németh Antal

kettőnek meghatározott, külön funkciója van, vagyis bizonyos dolgokat csak magyarul, míg más dolgokat csak cigány nyelven tudnak elmondani.

A nap második felében Németh Antal, a Kontakt Alapítvány munkatársa osztotta meg velünk tapasztalatait a felnőttképzéshez való hozzáférés esélyeiről, esélytelenségeiről. Szerinte a jelenlegi magyar oktatási rendszer kevés lehetőséget biztosít számukra az iskolapadba való visszakérelésre. Az iskolarendszerű képzésben már nem vehetnek részt, a tanfolyami jellegű képzések nagy része pedig vagy munkanélkülieknek ad lehetőséget, vagy pedig dolgozó, fizetőképes, mobilis embereknek nyújt továbbfejlesztési esélyt. Mindez arra enged következtetni, hogy ha be akarjuk vonni a felnőttképzésbe a cigányokat, rugalmas oktatási formát kell találnunk, alkalmazkodva az ő lehetőségeikhez, szokásaikhoz és igényeikhez. Az oktatásra csak munkavégzés mellett van lehetőség, mely megköveteli az esti oktatási formát. A képzéseket a településekre kihelyezve olyan környezetben kell indítani, ahol az ott élő romák biztonságosan mozognak, és jól érzik magukat. A kötetlen beszélgetésbe gyakran bekapcsolódott a nap harmadik meghívott vendége, Váradi Éva, az Isaszegi Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnöke, aki saját életéből hozott tapasztalataival megmutatta számunkra a cigányok szemszögéből nézve a társadalmi visszasságokat. Rávilágított az oktatási rendszer gyenge pontjaira, amelyek nagyban gátolják az elsősorban oláh cigány gyerekek tanulását. Hosszan folytattuk eszmecsereünket a nemi szerepekről a cigány közösségen belül, valamint a gyerekek szá-

badelvű neveléséről. Meghívott vendégeink egyetértettek abban, hogy ha be akarunk vonni cigány embereket a felnőttképzésbe vagy más programba, ahhoz az egész közösséget kell megnyernünk, vagy legalábbis egy olyan embert, akinek a szava mérvadó a közösség számára. Nagyon tartalmas és elgondolkodtató volt ez a nap, rengeteg új információval lettünk gazdagabbak vendégeink által. Köszönjük Dr. Deáky Zitának, Németh Antalnak és Váradi Évának a részvételét!

Nagy Zsuzsa

Gender szempontok

2007. június 14-én Isaszegen az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házban zajlott az a képzési nap, melynek címe „Gender szempontok a munkaerőpiacon és a szociális szektorban” volt. A képzésen résztvevők egy fő kivételével mind nők voltak, akik személyes sorukat, élethelyzeteiket és tapasztalataikat a többiekkel megosztva a nők munkaerőpiaci jelenlétét nehezítő társadalmi és gazdasági körülmények széles skáláját tették láthatóvá a csoport számára. A kisgyermeket nevelő nők, az elvált nők, a gyermekeiket egyedül nevelő nők, a fogyatékkal élő nők, a saját vagy férjük idős/beteg szüleit vagy más hozzátartozókat gondozó nők, a negyven feletti és a tartósan munkanélküli vagy inaktív nők helyzete és a munkaerőpiaci esélyei saját példák alapján érzékeltették és támasztották alá a statisztikákban társadalmi szinten is létező és kimutatott helyzetet, ami egyrésztől fájdalmas másrészt felemelő élményt is nyújtott a csoport tagjai számára.

A képzésen szó esett a magyar és európai munkaerő-piaci állapotokról gender (társadalmi nemi) szempontból elemezve. A munkaerő-piaci helyzetet a résztvevők társadalmi kontextusban is vizsgálták, fókuszálva több olyan tényezőre is, amit ugyan sokszor nem munkaerő-piaci körülménynek tekintünk, mégis közvetlenül és hátrányosan érintik a nők munkavállalását illetve a gyerekvállalás és a munkavállalás összeegyeztethetőségét vagy össze nem egyeztetethetőségét. Ilyen tényezők például a vidéki nők életében a tömegközlekedés, a helyi és országos döntéshozatalban való részvétel, vagy az érdekképviselet is.

A nap második felében szó esett azokról a megoldásokról, beavatkozási lehetőségekről és jó példákról, melyek a gyakorlatban bizonyították már hatásukat és hatékonyságukat, és amelyek mintaként szolgálhatnak a szociális szektorban dolgozó szakemberek számára olyan programok indításához, melyek a nők munkaerőpiaci helyzetének javítását célozzák. A képző számára jó érzés volt látni, a jelenlévők kreativitását és lelkesedését, mellyel a megoldási ötleteket és lehetőségeket gyűjtötték össze saját további munkájuk számára.

A képzési nap zárásakor a visszajelzések alapján az a csoport következtetés alakult ki, hogy bár a nők munkaerőpiaci és társadalmi helyzete, a munka és a magánélet nőszempontú problémáinak összeegyeztetése egyáltalán nem egyszerű feladat, mégis erőt ad, hogy tudjuk, nem vagyunk egyedül a problémáinkkal. Sokan vagyunk, akik nagyon hasonló gondokkal küzdünk, és hogy ezeknek a problémáknak a megosztása, a tudatos megközelítése és vizsgálata, az összefogás és a közös munka sokféle és hatékony megoldásokat adhat a nők saját problémáira és a szociális szakemberek szakmai feladatainak megoldására is.

Milánkovics Kinga
REGINA Alapítvány

A klubban történt

Tavaly óta ünnepeljük a „férfi-napot” az ESE Pitti Katalin Idősek Nappali Klubjában. Idén május 17-én került sor erre az ünnepre, ugyanolyan sikerrel, mint az előző évben. Minden férfitagunkat külön-külön köszöntöttünk nekik fogalmazott verssel, majd virággal, és egy-egy kis ajándékkal kedveskedtünk. Vendégeink voltak Rátonyi Pál és Jónás Károly művész urak, akik „elhúzták” a férfiak nótáját.

A „pedagógus napot” is megünnepeljük minden évben. Június 5-én klubtagjaink és lakóink köréből szólítottuk a volt pedagógusokat, hogy meséljenek pályafutásuk alatt átélt élményeikről, sike-

reikről. Mindannyian éltek a lehetőséggel, örömmel emlékeztek a számukra feledhetetlen évekre. Egy-egy szál virággal és Némethy Mária Ima a tanítókért című versével köszöntöttük őket.

Mindig lelkesen éneklük klubtagjaink a „Nem csak a húszéveseké a világ” című slágert, igazuk van. Június 12-én ezzel az énekkel kezdtük az előadást, amit gondozóházunk egyik foglalkoztató nővére, Árvay Marika kísért zongorán. Klubtagjaink közül már többen találkoztak vele, örültek, hogy ismét együtt énekelhettünk. Halhattunk komolyzenei darabokat, majd könnyűzenét, amelyeket hallás után sajtájtott el Marika, és a hozzá illő harmóniát

ő találta ki. Fergetes hangulatot varázsolt a klubba, örülünk, ha máskor is lejön közénk, és velünk énekel.

Előadás után sugárzott mosolyából az elégedettség, hogy úgy sikerült műsora, ahogyan tervezte. Marika lelkével látja, érzi, mek-

kora örömet szerez ellátottjainknak, ha beszélget velük, zenél nekik. Pár nap múlva is szívesen emlékezett vissza a klubban töltött délelőtre, majd beszélgettünk, mesélt magáról. Elmondása szerint a Vakok Általános Iskolájába járt, és már harmadikos korában érdekelte a zene világa. Angol szakos tanárként végzett, közben zongorán és szintetizátoron is megtanult játszani. Beszélgetésünk során azt is megkérdeztük, hogyan jutott arra az elhatározásra, hogy felsőfokú végzettségű pedagógusként idősök között dolgozon. Válasza röviden az volt, hogy gyerekkora óta sok idős ember van a közvetlen környezetében, családjában, és itt az ESE-ben is úgy érzi, mintha mindannyian a nagyszülei lennének, szereti őket, kötődik hozzájuk. A szeretet, ragaszkodás kölcsönös. Jól érzi magát, munkája örömet okoz számára, és annak külön örül, hogy többet kell mozognia, mint korábban szokott. Megszeretve a mozgást, arra is kedvet kapott, hogy megtanuljon lovagolni. Így fogalmazott: „újból kinyílt a világ számomra”.

Mindannyiunk öröme Hámori István hegymászó előadássorozata rövid szünet után ismét folytatódott. Június 14-én a pakisztáni hegymászótúrja során készített felvételekből vetített. Közben mesélt csoporttársairól, az egymás között alkalmazott szabályokról, az ott élő emberek életéről, szokásairól. Az idő rövidsége miatt a teljes anyagot nem sikerült bemutatni, ezért július 12-én folytatjuk a vetítést, melyet ezúttal ajánlunk minden kedves érdeklődő olvasónk figyelmébe.

Június 19-én kerti parti volt a programunk. A tikkasztó hőség ellenére nagyon sokan eljöttek, szerencsénkre van az ESE kertjében

egy akkora diófa, melynek árnyékában mindannyian elfértünk, és szinte semmit nem éreztünk a hőségből. Miccset süttünk grílen. Klubtagjaink közül már többen is ismerték ezt a különleges fűszerezésű román specialitást, az ő kívánságukra választottuk ezt a menüt. Aki nem ismerte, még nem kóstolta ezt az igen ízletes, kolbász alakúra formált húskészítményt, türelmetlenül várta, hogy megsüljön. Mikor elkészült, kenyeret és mustárt kínáltunk mellé. Mindannyian jó étvággal fogyasztották. Egészségükre!

Június 21-én, a zene ünnepén Bálint József zenetanár és három tanítványa tette feledhetlenné délelőttünket. Nagyon szép zeneműveket hallhattunk, nemcsak felvételtől, hanem élőben is. Először zenével kívántak jó napot, ezt követően a zeneirodalom egyik legnépszerűbb alkotását, Vivaldi „A négy évszak” című művét játszották. Csodálatos volt, ahogyan elmélyülve a fúvós hangszerek zendülésében, érzékeltük a félelmetes zivatart, különféle természeti jelenségeket, állatok, rovarok mozgását, nyüzsgését. Hallhattunk még magyar tánczenét a XVII. század-

ból, klarinét kvartetteket, a fekete afrikai zenéből néhányat. Szép része volt az előadásnak, amikor Juhász Gyula „Zene” című versét elemeztük, hogy hogyan hozza össze a szerző a zenét a korrallal. Ezúton még egyszer köszönjük előadóinknak a szép műsort, a megérdemelt nyári vakáció után is szívesen vennénk, ha eljönnének klubunkba, időseink szórakoztatására.

Aznap délután, visszagondolva az előadásra, úgy éreztem, Juhász Gyula verse üzent valamit számunkra. Másnap, június 22-én megkaptuk az üzenetet: szeretett klubtagunk, Egri Lászlóné Piri mama halálhírére. Másfél éven keresztül mindennap velünk volt. Kedves, szelíd természete miatt, nemcsak klubtársai, mindenki nagyon

kedvelte, bármely egységben, ahol sétánk során megfordult, szívesen beszéltek hozzá, Ő mosolyával válaszolt.

Mindannyiunkat nagyon megrendített a hír, szívünkben gyászoljuk, emlékét örökre őrizzük. Gyászoló családjának kívánunk erőt elfogadni Isten akaratát. Az említett verssel emlékeztünk Rá.

Parajdi Olga

ESE Pitti Katalin Idősek Klubjának programjai

Pécel, Pihenő u. 2. Tel./fax: 06-28/454-076, 06-28/454-077

Július 10. (kedd): **Egy kis mozgás** Ruszkai Katalin gyógytornásszal

Július 12. (csütörtök): **Hámori István hegymászó élménybeszámolója képekben**

Július 17. (kedd): **Zenés délelőtt** Árvay Marikával

Július 19. (csütörtök): **Filmvetítés** – Sivatagi show

Július 24. (kedd): **Hámori István élménybeszámolója**

Július 26. (csütörtök): **Anna-bál KO** Lacival és csapatával

Július 31. (kedd): **Bemutatkozik Tóth Éva** gyógytornász

Augusztus 2. (csütörtök): **Szalonnasütés az ESE kertjében**

Augusztus 21. (kedd): **Élménybeszámoló a nyaralásról**

Augusztus 23. (csütörtök): **Filmvetítés** – Macskakajaj

Augusztus 28. (kedd): **Egy kis mozgás** Ruszkai Katalinnal

Augusztus 30. (csütörtök): **Zenés délelőtt** Árvay Marikával

Szeptember 4. (kedd): **Hámori István élménybeszámolója**

Klubunk munkanapokon 7.30-tól 16 óráig tart nyitva. A fenti programok 10.30-kor kezdődnek, melyekre mindenkit szeretettel várunk. Előzetes egyeztetés alapján fodrász, kozmetikus, pedikűrös szolgáltatás igényelhető kedvezményes térítési díj ellenében. Lehetőség van ingyenes vérnyomás- és vércukorszint mérésre.

Tájékoztatjuk az érdeklődőket, hogy klubunk augusztus 6-tól 17-ig nyári szünetet tart. Augusztus 21-től megújulva, felfrissülve szeretettel várunk mindenkit.

Tájékoztatjuk az érdeklődőket, hogy klubunk augusztus 6-tól 17-ig nyári szünetet tart. Augusztus 21-től megújulva, felfrissülve szeretettel várunk mindenkit.

Elbúcsúztunk Margit nénitől

A péceli református temetőben 2007. május 8-án elkísértük utolsó útjára lelkes önkéntes segítőnket, szeretett klubtagunkat, Illés Miklósné Margit nénit.

Több mint egy évtizeden keresztül hetente jött az Egymást Segítő Egyesület kis varró műhelyébe, ahol többi önkéntes

társával megvarrták lakóink elveszett ruháit, ágyneműit. Az intézmény ablakain díszelgő függönyök, sötétítő, az asztalok terítői mind önkénteseink szorgos kezeit dicsérik, közöttük Margit néniét is.

Az ESE Pitti Katalin Idősek Klubjának megalakulása óta lelkes klubtagunk is volt. Mikor csak ideje engedte, részt vett rendezvényeinken, előadásainkon, kirándulásainkon. Aktivitása, segítőkészsége példa értékű lehet mindenki számára. Rövid, türelemmel viselt betegség után április 28-án visszaadta lelkét teremtőjének, örökre megpihent két dolgozó keze, mely fáradhatatlanul munkálkodott szereteteiért.

Emlékét örökre megőrizzük, nyugodjon békében!

Emlékét örökre megőrizzük, nyugodjon békében!

Parajdi Olga

Juhász Gyula: Zene

Az ember, amíg fiatal, erős,
Úgy véli, hogy egész nagy zenekar
Van a szívében, kürtök és dobok,
Hegedűk, hárfák, csellók, fuvalák,
És mind az élet örömét, a szépség,
A jóság és igazság himnuszát
Ujjongják viharozva és vidáman.
Nem veszi észre, hogy a jó zenészek
Lassacskán szépen elhallgatnak, és
Elszöknek egyenkint egy más vidékre.
Nem veszi észre, hogy fekete posztó
Jön a dobokra, és hogy elrekednek
A trombiták, s a száguldó ütem
Mindegyre lassúbb. Míg nem egy napon
Magában áll az utolsó zenész,
S tört hangszerén egy hang sír elhalón,
Mintegy segítségért kiáltva égve,
Majd csak susog, és elnémul örökre
A bánat.

Volt emberek.

Ha nincsenek is, vannak még. Csodák.
Nem téve semmit, nem akarva semmit,
hatnak tovább.

(Kosztolányi Dezső)

A „volt emberekről” mindig fáj beszélni! A volt emberek mindig fájnak nekünk, élőknek! Szívszorító érzés rájuk gondolni, mert bár nagyon szeretnénk, nem tudunk velük együtt nevetni; nem tudjuk nekik elmondani, mi fáj nekünk; megkérdezni tőlük, hogy vannak, hogy telnek napjaik. Ők többé már nincsenek nekünk! Vagy mégis vannak, csak másként... csodaként?

Bóka Gabi meghalt. Már másként van velünk, csodaként él bennünk: nem téve, nem akarva semmit, hat tovább!

De Bóka Gabi életében is csoda volt. Tiszta szívű, önzetlen, szeretetet sugárzó, mosolygós csoda.

Tudtuk, hogy beteg tudtuk de mindünket bizakodóvá tett ő maga. Hihetetlen akaratereje, állhatatossága, élni akarása időről időre legyőzte a betegsége támadásait. S mi vele együtt reméltük, hogy lesz tovább, hogy a szenvedései pusztán az élet próbatételei, és idővel – mindezeket feledve – majd egészségben élhet tovább szerető családjával, s visszajöhet közénk és az imádott gyerekek közé dolgozni. Nem így történt.

Bóka Gabi elment. Csendben, méltósággal, ahogyan élt.

A csodáját őrizzük!

A Szemere Pál Általános Iskola tantestülete

Az üveghegyen is túl – élet a végeken

A Csatári-dűlőből jelentik

Pécel népessége az utóbbi években gyorsan nőtt, az önkormányzat újabb és újabb területeket jelölt ki és engedett teret az építőknek, építtetőknak. Nem különösebben meglepő ez a folyamat, hiszen az agglomerációs települések vonzereje csak erősödött az elmúlt években (bár a közelmúlt ebből a szempontból ellenkező irányú változásokra is felhívja a figyelmet). Pécelen a Kelő-domb valamint a Csatári-dűlő lett a letelepedni vágyók fő célpontja, de újabb városrészek is kinőhetnek a jövőben (elég csak a Csatári II-re gondolni).

A Csatári-dűlő a város déli részén fekvő, viszonylag új városrész. Bár többen használják a lakópark elnevezést, én nem feltétlenül tartom helytállóknak. A kifejezésre annyi pejoratív hordalék rakódott ebben a magyar valóságban, mint a „vállalkozó”-ra a 90-es évek eleje óta. Definíciós vitába sem szívesen mennék bele, de talán az „igazi” lakópark paraméterei sem pipálhatók ki maradéktalanul e gazdagon benépesített lankákon.

Az első fecskék még 2003-ban érkeztek, de a nagy boom 2006 körül következett be – reprezentatívnak nem nevezhető személyes felmérésem alapján. Az üres telkek rohamosan csökkenő számát is figyelembe véve, 2007-ben várhatóan még gyorsabban bővül az itt lakó népesség. Az erdősávval körülölelt környezet és a kilátás lenyűgöző, az élővilág egyedi, a környék csöndjét pedig alig zavarja valami. Nem csoda, hogy annyian választják állandó lakhelyüknek Pécelt, a Csatári-dűlőt.

Aki ismeri Pécelt – nem úgy mint én –, vagy aki kicsit utánanéző Pécel múltjának, az láthatja, hogy a lakosoknak nagy része Budapestre jár dolgozni, állandóan ingázik. Az arányokon az új lakók sem változtattak. Ahogy az egy agglomerációs városban már csak lenni szokott, a főváros felszívja a munkaerőt és dolgozni a

tudták felmérni döntéseik súlyát a telkek értékesítése során, a legnagyobb gondot mégis a vállalkozói aktivitást rosszul értelmező, magukat ingatlanberuházóknak, ingatlanfejlesztőknak kiadó kalandorok okozták, rengeteg kárt téve ezzel a közösségnek. Az egyedi tragédiákon túl (befejezetlen házak, elcsalt pénzek) a közös

fejlesztések előrehaladását is akadályozza az akkor kialakult és nehezen felszámolható helyzet.

A probléma megoldása csak akkor lehetséges, ha azt közösen próbáljuk felszámolni. Mármint a város vezetése és az itt lakók közösen. Előremutató kezdeményes indult el az első kiköltözők összefogásával, akik pár hónap alatt remek és hatékony stábot hoztak létre a helyzet tisztázására és megoldására. Eredményeiről, már egy június eleje óta működő honlapon is beszámolnak (www.csataridulo.hu), így a lakók többsége gyorsan értesülhet az elért eredményekről, vagy vitát kezdeményezhet egyes kérdésekben.

A fő gond tehát elsősorban nem az, hogy nincs aszfaltozott út. Ez nem egyedi eset és nem csak Pécelen van így. A fő gond a jogilag tisztázatlan múlt. Ez az, ami a most szerveződő közösség energiájának nagy részét felemészti. Ehhez kell a segítség...

Vannak persze előremutató jelek is. Készül egy üzletközpont a dombon, ami kicsit enyhíti a városközpont távolságából eredő nehézségeket. Ha minden összejön, hamarosan lesz játszótér is. Júniusban a lakók egész napos juniálist szerveztek maguknak, ahol sütöttek főztek, gyermekprogramokat szerveztek és hát ismerkedtek – mindezt az óránként újra és újra eleredő eső ellenére. Szóval jó itt, csak dolgozni kell azon, hogy még jobb legyen.

Erdős Szabolcs

közeli nagyvárosba jár a felnőtt lakosság, de gyakran az iskolát is a környező kerületekben választják a szülők. Ebből következően a Csatári reggel kiürül és délután újra megtelik. Illetve mégsem. Van itt egy fontos szempont, amit talán a város döntéshozói sem mindig vesznek figyelembe. Rengeteg fiatal költözött ide, így a kisgyermekes családok száma is magas, akik napközben is változatos életet biztosítanak maguknak a napsütötte dombokon.

De a Csatári-dűlő lakóinak élete nem csak játék és mese... És sajnos nem egy gonosz Hókuszpókkal kell szembenéznünk, hanem egy tisztázatlan és kicsit zűrzavaros, de mindenképpen nehezen kibogozható múlttal, ami a felszínen az aszfaltozott út hiányában jelenik meg. Bár a város döntéshozói sem feltétlenül

Tájékoztatás

Az isaszegi ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Fogytékosok Nappali Intézménye 2007. július 23. és augusztus 3. között tartja nyári szabadságát. Megújulva, felfrissülve augusztus 6-tól fogadjuk újra a gyermekeket, fiatalokat.

A Pedagógiai Szakszolgálatunknál a nyári szünet alatt **minden csütörtökön 8-16 óra között ügyeletet tartunk** szeptember 3-ig, az új tanév kezdetéig. Szeretettel várjuk az érdeklődőket.

Nagykorú lett Pécel Népzenei Műhelye!

Június 13-án a Szemere Pál Művelődési Házban tartotta a Kovács László vezette Cimbora Népzenei Műhely 18. tanévzáró koncertjét. Mi, akik valamikor a létrejötténél is jelen voltunk, Kiss Judit, Fábíán Bertalan és családja, Sitkeiék, Karsay Zsiga bácsi, meghatódva tapasztaltuk, hogy a tizennyolc éve elültetett magból milyen csodálatos termőfa nőtt!

Hány kisgyerek és ifjú találta meg az örömét, és szerette meg a népzeneét, néhány közülük egészen kiváló zenésszé vált! Az évek során újabb és újabb családok kapcsolódtak a műhely köré, megtapasztalták a közös éneklés, zenélés és tánc örömét, értékes szórakozási lehetőséget adtak gyermekeiknek. (Kaszap család, Siklósiék, Vargáék, Almássyék, Malárikék, a teljesség igénye nélkül).

Az első csoport tagjai ma már felnőttek, sokfelé az országban vagy külföldön dolgoznak – de a folytatás is csodálatos! Munkájuk magas színvonalát számos elismerés, kitüntetés jelzi. 2005 szeptemberétől a Cimbora Együttes által elindított, 5. éve működő táncház szervezését, lebonyolítását – népi gyermekjátékok, valamint moldvai táncok oktatásával – az akkor nyolc éve működő Gyöngyharmat Együttes vette át.

2005 nyarán Fábíán Borbála népdalkör-vezetői, Siklósi Rozália és Varga Veronika pedig citerazenekar-vezetői működési engedélyt szereztek. Siklósi Rozália és Varga Veronika 2005 szeptemberétől, a Péceli Cimbora Népzenei Műhely keretén belül működő Árgyélus és Csilinka nevű hangszeres csoportok vezetőiként oktatnak. Az ő műsorukon kívül további három együttest hallhattunk. A Gyöngyharmat Együttest, melynek vezetője Kovács László, továbbá a Katrinca és Kis-Katrinca énekegyüttest, melyek vezetője Fábíán Borbála.

Évzáró koncertjük, mint eddig tizennyolc éven át mindig, nagyon tartalmas és változatos volt. A legkülönbözőbb tájegységekről való – Dunántúl, Felvidék, Galga-mente, Moldova, Gyimes, Tápa, vagy témakör szerinti – guzsalyas, bordalok,

dudanóták hangzottak el. A műsorban harmincketten léptek föl, minden korosztályból, az óvodásoktól a felnőttekig.

A kicsik szívvel-lélekkel énekeltek, és pengették citeráikat, a nagyobbak kb. 15 különböző hangszert szólaltattak meg. A citera mellett műsoraikban ma már furulyát, kobozt, hegedűt, tekerőt, dorombot, tamburát, tamburabrácsát, bőgőt, dobos is használnak, és megszólaltattak egy nyertes pályázati összegből vásárolt ütőgardont is.

Rendkívül izgalmas, érdekes, magas színvonalú előadást hallhatott a közönség.

Nem véletlen, hogy a Kovács László által vezetett Gyöngyharmat Együttes

- 2005-ben a Kórusok és Zenekarok Szövetsége országos minősítésén arany fokozatot ért el,
- 2006-ban Pest Megye Önkormányzatának „Hangszázból Szótt Hagyomány” címmel rendezett népzenei versenyén különdíjat kapott,
- 2006-ban a Vass Lajos Népzenei Verseny területi döntőjében kiemelt arany fokozatot, a Kárpát-medencei döntőn nívódíjat szerzett,
- 2007 januárjában Szatmárnémetiben a népdaléneklési versenyen Varga Vera és az őt kísérő Gyöngyharmat Együttes arany minősítést kapott.

A Gyöngyharmat Együttes több CD lemez elkészítésénél felkérésre komoly szerepet vállal az ország különböző pontjain. Milyen értékes, egyedi és különleges reprezentációja lehetne Pécel városának is egy Gyöngyharmat CD lemez!

Igen szomorú tény, hogy a péceli önkormányzat 2007-ben a Cimbora Népzenei Műhely támogatását nullára csökkentette, ezzel működésképtelenné téve a 18 éve folyamatosan működő kulturális szervezet és a műhelyen belül jelenleg dolgozó, sikert-sikerre halmozó 5 népzenei csoportot. Ilyen szegények vagyunk?

Horváth Anna

Köszönet az adózóknak

Az Alois Alzheimer Szociális Közhasznú Alapítvány 1999 óta működik Pécelen, az Ady Endre u. 8. szám alatti Idősek Szociális Otthonában. A szociális otthon fenntartója a Pest Megyei Önkormányzat Közgyűlése. Az intézmény 75 idős embernek biztosít otthont, gondozást.

Az alapítvány létrehozásával az alapítók a bent lakók körülményeinek jobbá tételéhez szeretnének hozzájárulni. Az alapítvány adományokból tudja segíteni az idős emberek otthonának szebbé, jobbá és kényelmesebbé tételét.

Az állampolgárok személyi jövedelem adójuk 1%-ának felajánlásával segítettek, amit ezúton is szeretnénk megköszönni.

Az APEH 2005-ben 114.000 Ft-ot, 2006-ban 88.994 Ft-ot utalt az alapítvány számlájára. A 2005-ben érkezett adományokból elkezdtuk felújítani az otthonban lévő kárpitos bútorokat, de sajnos ebből a pénzből nem tudtuk befejezni, ezért a 2006-ban érkezett támogatás összegével kiegészítve vált teljessé a bútorok felújítása.

*Tisztelettel:
az Alois Alzheimer
Szociális Közhasznú Alapítvány*

Szünidő a Pannónia Filmstúdióban

Animációsfilm-rajzoló OKJ-s tanfolyamot indítunk.

Tantárgyak: animáció, filmtörténet vetítéssel, filmtechnika, számítógépes program használata. Sikeres vizsga esetén államilag elismert szakmai bizonyítványt kap. Telefonos egyeztetés után az érdeklődő betekinthez a most folyó képzésbe. Korhatár nélkül mindenkit szeretettel várunk.

Rajzfilmes tábor a nyári szünidőben.

Szeretettel várjuk a 6-17 éveseket rajzfilmes műhelyünkbe, akik elkészíthetik első rajzfilmjüket, és azt videokazettán hazavihetik.

További felvilágosítás, jelentkezés mindkét programra: 06-1-250-1355 vagy a 06-1-250-0432 telefonszámokon.

Hadüzenet

A Pest Megyei Baleset-megelőzési Bizottság a városi rendőrkapitányságokkal karöltve 2007. június 22-én kampányt indított az egy nyomon haladó járműveket (kerékpár, segédmotoros kerékpár, motorkerékpár) érintő balesetek számának csökkenése érdekében. A nyitóeseménynek és a kampányt kísérő vándorkiállítás első állomásának a Szentendrén található Pest Megyei Könyvtár adott helyet.

Az akció fontosságára való tekintettel számos rendőri vezető és polgármester vett részt a tájékoztatón. 2007. január 1. és május 31. között az egy nyomon haladó járművek által okozott balesetek száma átlagosan 25 %-kal emelkedett a tavalyi év azonos időszakához viszonyítva. Bószó Zoltán rendőr ezredes Pest megye Rendőr-főkapitányságának közbiztonsági igazgatója elmondta,

hogyan a megyében egy év alatt három ezer új motorkerékpárt helyeztek üzembe. A magas baleseti szám leginkább a járműpark bővülésével, az egyre fiatalabb korosztályok segédmotoros kerékpáros közlekedésbe való bekapcsolódásával (figyelmetlenség, tapasztalatlanság, technikai rutin hiányai), az ittas járművezetés növekedésével (+ 17 %), valamint a közlekedési morál romlásával magyarázható. A kampány keretében fokozott ellenőrzésre épülő helyi akciók kerülnek megszervezésre a szabálysértők kiszűrése érdekében. Ismertetni kell a KRESZ 2007. évi módosítását is, amelynek értelmében június elsejétől a kerékpárt hajtó személy éjszaka vagy korlátozott látási körülmények között lakott területen kívül fényvisszaverő mellényt vagy ruházatot köteles viselni. A PMBB 1000 darab láthatósági mellényt vásárolt, amelyeket az akció során osztanak szét. Az ellenőrzések során különös figyelmet fognak fordítani az engedély nélküli vagy korlátozott vezetői engedéllyel közlekedő, a sebességhatárokat figyelmen kívül hagyó, a közúti közlekedésben másokra is veszélyt jelentő viselkedésekre és járművekre, valamint a segédmotoros kerékpárok teljesítményének ellenőrzésére. Az ellenőrzések mellett a rendőrség számít a családok, a barátok segítő figyelmeztetésére is. A szentendrei rendőrkapitányság vezetője is régi motoros. Börösök László elmondta, hogy ő is szenvedett már balesetet, féktávolságon belül hajtott egy autót eléje, és ő átrepült felette. Olyan rövid idő alatt zajlott le minden, hogy a gázkarról se volt ideje levenni a kezét. A hősködők nem számolnak az emberi reakcióidővel és a fizika mindennapi törvényszerűségeivel. A motor különösen veszélyes üzem, sokan csak a jármű cícomáira fordítanak figyelmet, a megfelelő védőruházatra kevesen gondolnak és száznak pénz. A rendezvényen egy fiatal lány is szót kapott. Elmondta történetét, kerekesszékekben ülve, keze és lába sínbe

téve. Neki szerencséje volt, túlélte. Biztonságos motoros ruhája mentette meg az életét.

Pilisszentiván polgármestere, Sztilkóvics Szávó is eljött a rendezvényre, de nem üres kézzel. A település központjában nemrég egy motorost 148 km/óra sebességgel mértek be. A polgármester szerint ez a határtalan felelőtlenség hadüzenet a település lakói, a közlekedésben résztvevő minden polgár ellen. A hadüzenetre a képviselőtestület a „közlekedés békéjével”, azaz traffipax-szal kívánt válaszolni. A falu vásárolt egy készüléket és egy új járóautót, amelyet itt adott át a polgármester a kapitányság munkatársainak. Sokan mondhatják, hogy sok pénz ez. Két millió a sebességmérő készülék, három millió az autó. De mibe kerül egy emberélet? Mibe kerül egy súlyos sérülés? Amióta a kórházi kezelésekről számlát kap a páciens, tudhatjuk az árakat. Kiderül, ha egy mentés, egy-két életmentő operáció, néhány napos intenzív osztály, néhány hetes bentlakásos utókezelés, három-hathónapos gyógytorna, kontrollok, néhány pszichológiai beszélgetés, kellek, gipszek, mankók, implantátumok árát összeadjuk, máris magasabb az összeg, mint a pilisszentivániai beruházása. És ez csak egy eset. Nem véletlen, hogy Ausztriában minden járóautó felszerelésében benne van a sebességmérő készülék. Ott nem kell mindig fényképekkel bizonygatni a szabályszegést, ha a rendőr a megengedettnél magasabb sebességgel bemért valakit, akkor nincs menekvés. De ott a segédmotoros járműveken is van azonosító szám. Meg jól látható útburkolati jelek vannak, és ha a közútkezelő elforgatott vagy sérült jelzőtáblákat lát, azonnal megjavítja. Miért? Mert felelős érte!

Egy vándorkiállítás is útjára indult az akcióval kapcsolatban. Baleseteket bemutatva igyekeznek a szabályok betartására ösztönözni a megye számos településén a kiállítás iránt érdeklődőket. Valószínű Pécelre is eljut a kiállítás. Szeptember harmadik hétvégéjének szombatján rendezzük a Fáy Iskola és a Fáy-kastély parkjában a III. Autó és Motorszalont, amelynek keretében már hagyomány a közlekedésbiztonsági kiállítás és a balesetmegelőző programsorozat. Komoly támogatás érkezett a korábbi rendezvények lebonyolításához is az országos és megyei balesetmegelőző bizottságoktól. Az idén is számíthatunk rájuk, meg is ígérték, hiszen az érdek közös.

Ivánkovics Zoltán

TRAFFIPAX ELŐREJELZÉS

2007. július hó

- 05-én, 06-án, 07-én: Dány KMB területe
- 08-án: Aszód Rendőrőrs területe
- 09-én: Gödöllő területe
- 10-én: Veresegyház Rendőrőrs területe
- 11-én: Gödöllő területe
- 12-én, 13-án: Veresegyház Rendőrőrs területe
- 14-én, 15-én, 16-án: Pécel Rendőrőrs területe
- 17-én, 18-án, 19-én, 20-án: Kistarcsa Rendőrőrs területe
- 21-én, 22-én: Dány KMB területe
- 23-án, 24-én, 25-én, 26-án: Aszód Rendőrőrs területe
- 27-én: Dány KMB területe
- 28-án, 29-én: Gödöllő területe
- 30-án, 31-én: Veresegyház Rendőrőrs területe

(A változtatás jogát a Rendőrség fenntartja!)

Dolgoznak az M0-ás építői

Az M0 keleti szektorának építése folyamatos. A kivitelezők nagy erőfeszítéssel dolgoznak, így május végére a PVT-M0 Konzorcium – mely a Pécel környéki szakasz építője is – közel ötven százalékos készült-

Épül a Rákospatak és a vasút feletti híd

séget mutatott fel. Sajnos a területszerzési problémák miatt minden bizonnyal csúszni fog a decemberi átadási határidő.

Miniszteri látogatás

Kóka János gazdasági és közlekedési miniszter és Demszky Gábor Budapest főpolgármestere június 11-én megtekintette az épülő M0 keleti szektorát. A miniszter a sajtótájékoztatón elmondta, hogy jövő év közepéig megindulhat a forgalom

a keleti szektoron is. A közlekedési tárca vezetője arról is beszélt, hogy a 26,5 kilométeres útszakasz költségeit sikerült lezörzíteni, s így az EU által megfinanszírozott összegből egy további, az M0-ást az M3-as autópályával összekötő 12 kilométer megépítését is ki tudta gazdálkodni a NIF Zrt. Ez az útszakasz 2009-ben készül majd el. Reményik Kálmán a beruházó Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. vezérigazgatója hozzátette, a környező új szakaszán különleges betonból készül az útfelület, amely az aszfaltnál jobban bírja a nehézgépjárművek okozta terhelést, 20-25 százalékkal drágább ugyan, ám mivel nem nyomványosodik, így kevesebb karbantartást igényel, hosszú távon rentábilis.

A Pécel környéki szakasz építése

Pécel és a XVII. kerület között a Péceli úton egy nagy csomópont épül. Itt a Péceli út felüljáróban keresztezi az M0 nyomvonalát, illetve lehetőség nyílik egyúttal a le- és felhajtásra a gyorsforgalmi út mindkét irányában. Miután elkészül a felüljáró,

Dolgoznak a hídépítők

A péceli csomópont és körforgalom

akkor a kivitelezők ráterelik a Péceli út forgalmát. Ez a forgalomterelés várhatóan július vége és augusztus közepe táján történhet meg.

Akihez fordulhatnak kérdéseikkel

A beruházó Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. fontosnak tartja az állampolgárok tájékoztatását. Ezért lakossági fórumokat rendez. Legutóbb Pécelen május 21-én voltak a beruházó és a kivitelező munkatársai, hogy válaszoljanak a felmerülő kérdésekre. Telefonos segítséget is kaphatnak az érdeklődők a 06-1/328-5041 telefonszámon, a legtöbb információt az építkezésről az M0 környéki honlapján (www.m0.hu) találják. Mindemellett egy interaktív látogatóközpont is várja a nagyközönséget az M3-as autópálya 12. km szelvényében a Szilas-pihenőnél, 0-24 órás nyitva tartással. A látogatóközpontot Budapestről ingyenesen lehet megközelíteni.

*Baricz Árpád
senior pr menedzser*

Matykó

2007. június 27. Odakint süt a nap, vidám nyári idő van, idebent pedig döbent csendben ül a család. Pécelen sokat tudják rólunk hogy kutyabarátok vagyunk, hogy három kutyánk családtagként él közöttünk sok-sok éve.

Pontosan ettől olyan döbbenetes, olyan mérhetetlenül szomorú ez a nap. Ma délelőtt egy jóval a megengedett sebességhatár felett Isaszeg felé dübörgő kamion elgázolta Matykót, az örök vidám, virgonc, hangos, le-föl száguldozó pulit, aki 8. éve élt velünk, tartozott a családhoz. Eszem ágában nincsen egy kutya értelmetlen pusztulásába többet belemagyarázni, mint amennyit valójában jelent. De ég és fáj a szívem a kutyámért, aki háznak előtt, az Isaszegi útra merőlegesen álló személyautó mellett kiszaladt az útszélére, ahol abban a pillanatban fékezés és megállás nélkül elcsapta, elütötte egy kamion.

Belülről mar a fájdalom az elvesztése miatt. Nekem Matykó nem csak egy kutya volt! Maximális és feltétel nélküli szeretetével, ragaszkodásával a mindennapi életem egy része... VOLT! Isterem

a rám csodálkozó pillantásokat, hiszen három kutyát tartunk, három kutyáról gondoskodunk, mondhatni magunk választottuk, vállaltuk.

Nem szégyellem a kisírt szemeimet, nem szégyellem bevallani, hogy Matykó nélkül kevesebb, szegényebb lesz az életem, mert – mint általában az állatoktól – én ettől a virgonc fekete pulikutytától rengeteget kaptam. Minden kedves szót, minden simítást triplán hálált meg a tekintetével. Élt, létezett benne egy „antenna”, ami kiválóan fogta, mikor van nagyobb szükségem egy kezemhez dörgölődésre, kvázi biztosítani róla, „ne félj én itt vagyok!”.

Egyetlen pillanat alatt megtörtént a legrosszabb, amit már visszafordítani nem lehet. Nem tudom mennyi időnek kell eltelnie ahhoz, hogy a hiányérzet, a halála miatti fájdalom csituljon, enyhüljön.

Hiszen még jól látszanak a nyomok az országút aszfaltján, CSAK!! egyetlen lépés volt az út szélétől. Nem vagyok autós, nem tudom szó szerint a KRESZ szabályokat, de úgy gondolom abban valami olyasmi is benne foglaltatik, hogy – főleg! – lakott területen olyan sebességgel kell haladni a gépjárművel, hogy adott helyzetben bármilyen körülmények között megtudjon állni.

A kérdés mától még hangosabban dobol az agyamban: Ma a leghűségesebb társamat, a kutyámat veszítettem, el, de ami Vele történt tulajdonképpen velem, Veled, vagy Bármelyikünkkel megtörténhet!!???

Csontos Tamásné

Környezetvédelmi világnap a jövőnkért

Meleg az idei nyár. Nagyon meleg. A gödöllői egyetem napelemei – mesélte kedves ismerősöm – idén már áprilisban annyi energiát gyűjtöttek, mint tavaly júniusig. A globális felmelegedés betolakszik hétköznapjainkba. A szívbeteg nagymamának nem tanácsoljuk a déldei sétát, kicsi gyermekeinket 30-as faktorú fényvédővel kenjük be. A június végi szóbeli érettségi vizsgákon már legalább két ventilátor próbálja elviselhetőbbé tenni a hőséget. Már nem a híradóban nézzük a hirtelen jövő vihar pusztításait, hanem a szobánk ablakából, és örülünk, ha az egész család már éppen haza érkezett az ítéletidő előtt.

Az időjárás változására intő jelek már a múlt század 60-as éveiben is voltak. A szakemberek aggodó előrejelzései hatására 25 évvel ezelőtt az ENSZ június 5-ét környezetvédelmi világnappá nyilvánította. Világszerte közös célkitűzések közé tartoznak az energiatakarékosság, a helyi erőforrások minél szélesebb körű felhasználása, a megújuló természeti erőforrások hasznosítása. Nagyon fontos, hogy csökkenjen a szemét- és hulladékképződés, és előzzük meg a környezetszennyezést. Minden évben más ország a központi események szervezője. Idén, 2007-ben Norvégia lett. Mottójuk: „Olvadó jég – egy forró téma?” nem véletlen. A felmelegedés következtében folyamatosan vékonyodik a sarki jégtakaró. Ha ez így megy tovább, megváltozhatnak a trópusok és a sarkok között uralkodó tengeráramlatok, szelek, és ez katasztrófa-érdekben, alapvetően megváltoztathatja az északi félteke, így Magyarország éghajlatát is. Nemcsak Norvégiában, de az egész világon környezetvédelmi megmozdulásokat szerveztek június elején. A magyarországi események egy kis szerény szeletkéje volt a Péceli Zöld Kör által megrendezett „Városi környezetvédelmi nap”.

Először öt éve, 2002-ben fogadta be a Ráday Pál Gimnázium ezt az eseményt, és hívta a természetért, környezetünkért tenni akaró pécelieket. Így alakult meg Zöld Körünk. Majdnem minden iskolából vannak lelkes aktivistáink, akik mindig is a szívükön viselték a környezeti nevelést, és egy-egy programra mozgósítani tudták az érdeklődő diákokat. Működésünk eddigi öt éve alatt ültetünk bokrokat a Hősök útján a sportpálya kerítésénél. A Történelmi Emlékhelyen alsós kisdiákok, felsős és középiskolás nagyok a segítő felnőttekkel együtt facsometéket és sövényt ültettek, azok azóta szépen fejlődő fává nőttek (megismerni őket a törzsük mellett kiálló öntözőcsőről). Egyik nyáron lakossági segítséggel gyűjtöttük a parlagfüves helyeket, és továbbítottuk intézkedés céljából az önkormányzatnak. Előadásokat hirdettünk különböző

témakörökben. Így például a madarakról több részes sorozat volt. Szerveztünk szemétyűjtést végig a Hősök útja mentén ill. a Csúnya-tó irányába sok lelkes diákkal. A pünkösdi nagytakarítást pedig hagyományteremtő szándékkal ez évben másodszer hirdettük meg, amely szépen példázza a legkülönbözőbb céllal megalkult péceli egyesületek összefogását. Zöld körünknek mégis a legfontosabb megmozdulása az adott évben megrendezendő városi szintű környezetvédelmi nap volt.

Az ez évi programot is igyekeztünk úgy összeállítani, hogy kicsik és nagyok egyaránt találjanak érdekes elfoglaltságot. Nyári dalszokor köszöntötte a jelenlevőket a Péceli Női Kar előadásában. Ezután Sára János beszélt Pécel védelemre érdemes egyedi természeti és kultúrtörténeti értékeiről. Csörgi Zsolt, aki a Péceli Állatbarátok Egyesületének elnöke, a péceli kutyamenhely érdekében kifejtett erőfeszítéseikről adott összefoglalót. A sziklakert építésének rejtelseibe Varga Endre kertészmérnök vezette be a hallgatóságot, amelyhez sziklakerti növények vására kapcsolódott. Molnár Szecső agrármérnök beszélt a gyömrői kis állatkertéről, és néhány állatot is hoztak mindenki nagy örömeire. A sportot kedvelő diákok kerékpáros ügyességi verseny után a péceli Bringa Szerviz jutalmait vehették át, és a szerviz képviselője az érdeklődőknek tanácsadást is tartott. Akinek kedve volt, az íjjal célba lőhetett, a kicsik rajzolhattak. Ajándék nélkül senki nem ment el. A gyerekek csokit, üdítőt, állatfigurás lufit kaptak, a felnőttek apró hasznos használati tárgyak közül választhattak támogatóink jóvoltából. A „Pécel legszebb sziklakertjei” fotópályázat első helyezettje Tóth Ferenc (Kör utca), második lett Bárány Melinda (József Attila utca), és a harmadik helyen végzett Galkóné Szabó Iona (Maglódi út). Az állatbarátok totó játékában Dévai Edit volt, aki a legtöbb pontot érte el. A versenyben résztvevők szép természeti témájú könyvjutalomban részesültek. Programunk fő védnöke Pécel Város Önkormányzata volt. Köszönjük minden támogató áldozatkészségét. Aki eljött, az tapasztalataink szerint jól érezte magát ezen a szombat délelőttön.

A Péceli Zöld Kör ez évtől hivatalosan is bejegyzett egyesület lett. Közhasznú egyesületként többek között környezetvédelem, fogyasztóvédelem a célunk. Várjuk közénk a környezetünkért tenni vágyó és tenni akaró pécelieket. Köszönettel veszünk ötleteket is, amelyek előbbre visznek. Webcímünk: www.pecelizoldkor.fw.hu

*Horváthné Szombathelyi Katalin
a Péceli Zöld Kör elnöke*

Érdekesség a nagyvilágból

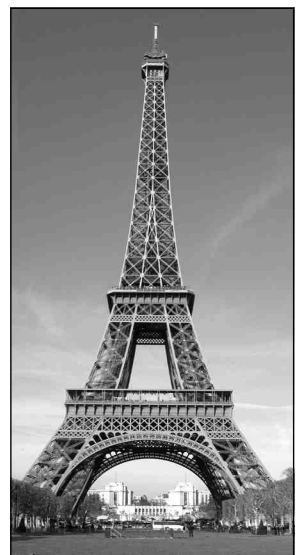
1980. július 21. (27 éve történt)
Jean-Claude Droyer megmászta az Eiffel-tornyot 2 óra 18 perc alatt.

Párizs jelképe, az Eiffel-torony Gustave Eiffelről (1832-1923), az építőről kapta nevét, akinek mellszobra ma is látható az északi pilér tövében. Az építmény a francia forradalom centenáriuma rendezett világhiállításra készült.

700 terv közül fogadta el a zsűri 1886. június 12-én Eiffel mérnök művét. Az építkezés 1887. január 26-án kezdődött, majd tiszteletreméltó gyorsasággal, 2 év, 2 hónap és 2 nap alatt fel is épült a torony. Az akkori szokásokkal ellentétben, különös figyelmet fordítottak a biztonságra, egyetlen munkás sem halt meg az építkezés során. Megépültekkor a világ legmagasabb építménye volt, és az is maradt 1929-ig, a New York-i Chrysler Building elkészültéig.

Jelenleg – a később felszerelt TV antennákkal együtt – 326 méter és 75 centiméter magas. 15.000 különböző fémdarabját 2,5 millió kézzel formázott csavar tartja össze, melyek közül egyetlen egyet sem kellett újraformázni, annyira pontos munkát végeztek. 7,5 millió akkori frankba került, a torony minden egyes kilója 1 frankba.

*Az internetről átírta:
Csontos Tamásné*

Városi Könyvtár

2119 Pécel, Maglódi út 12.
telefon: 06-28/455-433

Rákoscsabai Községi Ház

1171 Budapest, Péceli út 222.
Tel: 256-9526, Fax: 258-7714

Itt a szabadság ideje.

Könyvtárunk ajánlata most kizárólag férfiaknak szól, egyrészt, mert már kínáltunk olvasni- és néznivalót gyerekeknek, nőknek, másrészt, mert tapasztalatunk szerint a szabadság sokszor megpróbáltatás is az erősebbeknek, nem csupán kikapcsolódás.

Ilyenkor hallják a teremtés koronái a legtöbbször, hogy „másnak már egy fürdőmedencéje van, nálunk pedig egy vadkacsa sem tudna három tempót tenni – legfeljebb a gyerek lavójában” vagy: „a lakást festetni kellene, a kilincs mindig kiesik – a szomszéd bezzeg ügyes” vagy: „kerti parti a divat, drágám, nem holmi diákos tábortűz – oldd meg, hisz férfi vagy!” stb.

Nos, Uraim! Ha különösebb megrázkódtatás nélkül túléljük az efféle szó- és rágalomáradatot, akkor javasoljuk, hogy miután elkortyoltak egy pohár jéghideg sört (csak nyugtatónak!), akkor nézzék meg ajánlatunkat, hátha jó lesz valamire:

– Jó ital mellé jó zene a Bikini együttestől (ugyanis megtalálható zenei könyvtárunkban a Pécelen élő D. Nagy Lajos zenekarának szinte minden lemeze.)

Kölcsönözhetőek még többek között CD-k az Eddától, Johnny Cash-től egy kis country; Mick Jagger, az LGT, a Generál számairól külön beszélni sem kell. Na, és a jó kis ír kocsmazene (Irish drinking songs)...

– Ezek után neki lehet veselkedni néhány hasznos könyvnek: Téglapótlások a kertben, Kerti grillsütők és kandallók, Fürdőmedencék – hogy a feleségnek is igaza legyen! Javítási munkák a lakásban és a ház körül – talán az ügyes fiú is beegít...

És itt a Photoshop CS Biblia két vaskos kötetben – nőknek súlyozáshoz is kiváló – alkotás, szórakozás (és némi pénzkidálás) is egyben. Itt bevonhatjuk az egész családot, ha van megfelelő számítógép, kiváló képszerkesztő program: képeket retusálhatunk vele, kicserélhetjük egyes fotók részeit, akár természetes víz- és olajfestmény hatású képeket is előállíthatunk a programban.

– A jól végzett munka után ajánlunk pár férfias DVD-t, VHS kazettát (már ha szeretik a férfiak a háborús filmeket – mint az hírlík). A régebbi alkotások közül: A piszkos tizenkettő, A leghosszabb nap, Most és mindörökké, Ballada a katonáról, Szállnak a darvak, A halál 50 órája, Pearl Harbour, Keresztesek, Kislovag, Özönvíz, Háború és béke (amerikai és orosz rendezésben is!).

Az újabbak közül: A zongorista, Sorstalanság, Schindler listája, Hideghegy, CIA, a „Legendás harcosok” sorozatban: Szamurájok, Hunok, Vikingek, Nindzsák, Római légiók.

Híres csatahajók és tengeri háborúk, Kalózok.

Végül néhány könyvajánlat álmatlan estékre (garantáltan katonás történetek):

Griffin: Különleges kommandósok, Repülőcsapatok, Zöltsapkások, Ezredesek, Hadszintér, Mindhalálig...

Most legyen elég ennyi, bár még tudnánk hosszan folytatni.

Az Önök és minden olvasónk figyelmébe ajánljuk nyári nyitva tartásunkat:

A felnőtt és a gyermekkönyvtár változatlanul üzemel augusztus 1-ig.

A hangzókönyvtár június 18-tól augusztus 1-ig délelőtt 9-13 óráig tart nyitva (igazodva a Petőfi Sándor Általános Iskola nyitva tartásához).

Mindkét könyvtár augusztus 1-jétől zárva. A felnőtt könyvtár augusztus 27-én, a hangzókönyvtár szeptember 3-án nyit.

Kiss Judit

Kézműves tábor felnőtteknek

Célunk a népi kismesterségek felelevenítése, elsajátításának segítése. A fazekassággal, a kosárfonással, a nemezeléssel, a szövéssel, a bőrművességgel ismerkedhetnek meg a táborozók. Két turnust indítunk. A bentlakásos tábor hétfőtől péntekig, a bejárós tábor 6 napon keresztül reggel 9 órától 17 óráig tart.

Időpont: augusztus 6-10-ig. díja: 55.000 Ft, vezeti: Király-Nagy Éva

Angol nyelvi tábor felnőtteknek**Kezdőknek és középfeladókknak**

Időpont: augusztus 6-10-ig, hétfőtől péntekig 9-13 óráig.

Részvételi díj: 5.000 Ft

Jelentkezési határidő: június 25.

Táborainkra már lehet jelentkezni a részvételi díj 50%-ának befizetésével!

ŐSZI ELŐZETES**Csabai Napok**

Augusztus 31-szeptember 1.

Rákoscsaba 940, a Rákoscsabai Községi Ház 10 éves!

Az évfordulók alkalmából 2007. augusztus 31-én pénteken 18 órakor nyílik a rákoscsabai képző- és iparművészek kiállítása, valamint a rákoscsabai írott és tárgyi emlékekből összeállított helytörténeti kiállítás. „Az én Rákoscsabám” című pályázat eredményhirdetése.

Szeptember 1-jén szombaton szabadtéri rendezvények ecseri, isaszegi, péceli és XVII. kerületi előadók, művészeti csoportok közreműködésével. Rákoscsabai étkek; főzőverseny baráti körök, lakóközösségek, civil szervezetek számára!

19 órától a „Rákoscsabáért Díj” átadása és ünnepi műsor.

Júliusban a Rákoscsabai Községi Ház zárva tart!**Álláspályázat**

Az Egymást Segítő Egyesület **főnövér és nővér munkatársakat keres** az isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Ház Rehabilitációs és Ápoló Otthonába.

A jelentkezés feltétele:

– legalább középfokú végzettség (általános ápoló, szociális gondozó és ápoló),

– szakmai önéletrajz.

A munkavégzés helye:

ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház, Isaszeg, Nap u. 2/b.

Fizetés:

közalkalmazotti besorolás szerint

Az állás betölthető:

2007. július 1-jétől

Érdeklődni és jelentkezni lehet Némethy Máriánál és Tóth Máriánál az ESE Szociális Központban (2119 Pécel, Pihenő u. 2.), a 06-28/454-076 vagy a 06-28/454-077-es telefonszámokon, illetve az ese@vnet.hu e-mail címen.

Az intézmény megtekinthető a fenti elérhetőségek valamilyen egyeztetett időpontban. Tevékenységeinkről további információ a www.egymast-segito.hu honlapon található.